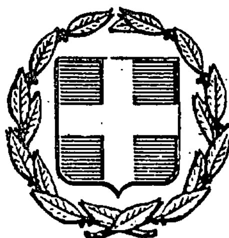

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 208

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 535

Προσαρμογή της νομοθεσίας προς τις οδηγίες της 23ης Οκτωβρίου 1962, 64/54/ΕΟΚ, 65/66/ΕΟΚ, 70/357/ΕΟΚ και 74/329/ΕΟΚ, όπως αυτές τροποποιήθηκαν, που αναφέρονται στις πρόσθετες ύλες για τρόφιμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 του Ν. 1338/1983 «περί εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ. Α'/17.3.1983).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 945/79 «περί κυρώσεως της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα και την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας ως και της συμφωνίας «περί προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα 'Ανθρακος και Χάλυβος».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 1104/1980 «περί εκπροσωπήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 298/τ. Α'/29.12.1980), σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 574/1982 «Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 104/τ. Α'/30.8.82).

4. Τη με αριθ. 791/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

'Αρθρο 1.

Σκοπός του Διατάγματος.

Σκοπός του Διατάγματος είναι η προσαρμογή της νομοθεσίας της σχετικής με πρόσθετες ύλες για τρόφιμα προς εκείνη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις παρακάτω οδηγίες που αφορούν:

1) Χρωστικές ουσίες τροφίμων ήτοι, Οδηγία του Συμβουλίου της 23.10.1962 ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 71 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/469/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 193, 67/653/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/003 σελ. 6, 68/419/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 55, 70/358/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 135. 76/399/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 44, 78/144/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 92 και την Πράξη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. ΧΙ. σελ. 3989 (Α ΦΕΚ 170/27.7.79).

2) Συντηρητικά ήτοι, Οδηγία 64/54/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 89 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/569/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 197, 66/722/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 75, 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 120, 68/420/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 56, 70/359/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 137, 71/160/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/006 σελ. 164, 72/2/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/007 σελ. 112, 72/444/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/008 σελ. 228, 74/62/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/010 σελ. 134, 74/394/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 27, 76/462/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 80, 76/629/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/016 σελ. 87, 78/145/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/020 σελ. 95, 79/40/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/023 σελ. 254 και την Πράξη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. ΧΙ σελ. 3990 και την Οδηγία 65/66/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 162 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγιες 67/428/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 129 και 76/463/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 91.

3) Αντιοξειδωτικά ήτοι, Οδηγία 70/357/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 130 και Διορθωτική ΕΕ 22.1.72 Ν.18/12 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 74/412/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 40, 78/143/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 90 και την Πράξη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. ΧΙ, σελ. 3991 και την Οδηγία 78/664/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 126.

4) Γαλακτωματοποιητές — σταθεροποιητές — πυκνωτικά και πηκτικά μέσα ήτοι, Οδηγία 74/329/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 10 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 78/612/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 32, 80/597/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 13/009 σελ. 127 και την Οδηγία 78/663/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 104.

'Αρθρο 2.

Χρωστικές ύλες για τρόφιμα.

1. Χρωστικές ύλες για τρόφιμα χαρακτηρίζονται ύλες ή χημικές ενώσεις που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την επίτευξη επιθυμητού χρωματισμού. Αυτές διακρίνονται σε φυσικές χρωστικές (φυτικής ή ζωϊκής προέλευσης) και σε συνθετικές χρωστικές (παρασκευαζόμενες συνθετικά).

2. Ως χρωστικές ύλες για τρόφιμα χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι. Δεν μπορεί να απαγορευτεί γενικά η χρήση των ουσιών αυτών για το χρωματισμό τροφίμων.

3. Η χρωστική ύλη Ε 180 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί αυτούσια ή σε μίγμα με κερί παραφίνης ή άλλες αβλαβείς ουσίες αποκλειστικά για τη χρήση επικαλύμματος τυριών.

4.-Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν τα γενικά κριτήρια καθαρότητας όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 4 και τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος.

5.-Το Διάταγμα αυτό δεν αφορά φυσικές ουσίες ή ύλες που χρησιμοποιούνται σε τρόφιμα για τις αρωματικές, γευστικές ή θρεπτικές ιδιότητές τους και που επί πλέον έχουν χρωστική ικανότητα, όπως π.χ. το ερυθρό πιπέρι (πάπρικα), ο κουρκουμάς, ο κρόκος (ζαφουρά) και το ξύλο σαντάλ.

Επίσης δεν αφορά χρωστικές ύλες που χρησιμοποιούνται:
α)για χρώση κελύφους αυγών, καπνών και κατεργασμένων καπνών,
β)για σφράγισμα κρεάτων, εσπεριδοειδών, επικαλύμματος τυριών, αυγών και άλλων εξωτερικών και συνήθως μη βρώσιμων μερών τροφίμων.
Κατά παρέκκλιση μπορεί να επιτραπεί η χρήση σε τρόφιμα των ουσιών που περιλαμβάνονται στο α μέρος του Παραρτήματος ΙΙ του παρόντος για τη διάλυση ή αραίωσή τους στα προϊόντα του β μέρους του ίδιου Παραρτήματος.

6.-Το Διάταγμα αυτό ισχύει και για τις τσίχλες εφόσον είναι χρωματισμένες.

- 4 -

Άρθρο 3.

Ουσίες για διάλυση ή αραίωση των χρωστικών.

1.-Μόνον οι παρακάτω ουσίες επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για αραίωση ή διάλυση των χρωστικών υλών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι: Ανθρακικό και όξινο ανθρακικό νάτριο, χλωριούχο νάτριο, θειϊκό νάτριο, γλυκόζη, λακτόζη, ζαχαρόζη, δεξτρίνες, άμυλα, αιθανόλη, γλυκερίνη, σορβίτης, εδώδιμα λίπη και έλαια, κερί μελισσών, νερό, κιτρικό οξύ, τρυγικό οξύ, γαλακτικό οξύ, ζελατίνη, πηκτίνες και αλγινικά άλατα αμμωνίου, νατρίου και καλίου; επίσης και εστέρες του L-ασκορβικού οξέος με μη διακλαδισμένης αλύσου λιπαρά οξέα, με 14, 16 και 18 άτομα άνθρακα αποκλειστικά για τις χρωστικές ύλες Ε 160 και 161.

2.-Οι ουσίες που χρησιμοποιούνται για διάλυση και αραίωση των χρωστικών υλών πρέπει να πληρούν τα κριτήρια καθαρότητας του άρθρου 4 παρ. 1 και παρ. 2 εδάφ. β).

Άρθρο 4.

Γενικά κριτήρια καθαρότητας των χρωστικών.

-Οι χρωστικές ύλες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, πρέπει να πληρούν τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας.

1.-Ανόργανες προσμίξεις.
α)Να μην περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 5 MG/KG και μόλυβδο περισσότερο από 20 MG/KG.
β)Να μην περιέχουν αντιμόνιο, χαλκό, χρώμιο, ψευδάργυρο και θειϊκό βάριο περισσότερο από 100 MG/KG το καθένα χωριστά και το σύνολό τους να μην είναι μεγαλύτερο από 200 MG/KG.
γ)Να μην περιέχουν ανιχνεύσιμες ποσότητες καδμίου, υδραργύρου, σεληνίου, τελουρίου, θαλίου, ουρανίου, χρωμικών και διαλυτών ενώσεων βαρίου.

2.-Οργανικές προσμίξεις.
α)Να μην περιέχουν 2-ναφθυλαμίνη, βενζιδίνη, αμινο-4-διφαινύλιο (ξενυλαμίνη) και παράγωγά τους.
β)Να μην περιέχουν πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες.
γ)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν ελεύθερες αρωματικές αμίνες περισσότερο από 0,01%.

δ)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μη περιέχουν ενδιάμεσα προϊόντα σύνθεσης εκτός από ελεύθερες αρωματικές αμίνες, περισσότερο από 0,5%.
ε)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν συνοδευτικές χρωστικές ύλες (ισομερή, ομόλογα κλπ.) περισσότερο από 4%.
ζ)Οι σουλφονικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν εκχυλίσιμες με αιθέρα ουσίες, περισσότερο από 0,2%.

Άρθρο 5

Ενδείξεις στη συσκευασία των χρωστικών

Πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει απαραίτητα, κατά τη διακίνηση και εμπορία τους, να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
α)το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή εγκατεστημένου σε χώρα της Κοινότητας.
β)Ο αριθμός της ή των χρωστικών υλών σύμφωνα με την αρίθμηση της ΕΟΚ όπως αναφέρεται στο Παράρτημα Ι.
γ)Η ένδειξη "χρωστική ύλη για τρόφιμα". Η ένδειξη αυτή πρέπει να αναγράφεται απαραίτητα ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 6.

Συντηρητικά.

1.-Συντηρητικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από τις αλλοιώσεις που οφείλονται σε μικροοργανισμούς.

2.-Ως συντηρητικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙV και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ'αυτό.

3.-Για τη συντήρηση ορισμένων τροφίμων με υποκαπνισμό επιτρέπεται η χρησιμοποίηση, αποκλειστικά, ξύλων ή ξυλωδών φυτών, σε φυσική κατάσταση με την προϋπόθεση ότι ο υποκαπνισμός δεν δημιουργεί κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ξύλων ή φυτών εμποτισμένων, χρωματισμένων, ρητινούχων, βερνικωμένων ή κατεργασμένων με παρόμοιο τρόπο.

4.-Κατά παρέκκλιση της παρ. 2 επιτρέπεται η χρήση της εξαμεθυλενοτετραμίνης στις εξής περιπτώσεις:
α)σε διατηρημένα ψάρια και προϊόντα αλιείας, με PH πάνω από
4.5 με την προϋπόθεση ότι το προϊόν που φέρεται στην κατανάλωση
δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 500 χιλιοστόγραμμα ανά χιλ/μο.
β)σε χαβιάρι και άλλα αυγά ψαριών εκτός τα καπνιστά με την προϋπόθεση ότι το προϊόν που φέρεται στην κατανάλωση δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 1 γραμμάριο ανά χιλιόγραμμο.

5.-Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:
α)Προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως τρόφιμα αλλά που μπορεί να έχουν επί πλέον και συντηρητικές ιδιότητες όπως το ξύδι, το αλάτι, η αιθυλική αλκοόλη, τα εδώδιμα έλαια και τα ζάχαρα.
β)Τη νισίνη.
γ)Τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για περικάλυψη τροφίμων.
δ)Προϊόντα που προορίζονται για την καταπολέμηση οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και φυτικά προϊόντα.
ε)Προϊόντα που έχουν αντιμικροβιακή δράση και χρησιμοποιούνται για την κατεργασία του πόσιμου νερού.
ζ)Τα αντιοξειδωτικά.

6.-Η δειγματοληψία και οι αναλύσεις για την ανίχνευση και τον προσδιορισμό του διφαινυλίου, της ορθοφαινυλοφαινόλης και του ορθοφαινυλοφαινολικού νατρίου μέσα και πάνω στα εσπεριδοειδή πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των Παραρτημάτων Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και ΙV της Οδηγίας 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 120.

Άρθρο 7

Κριτήρια καθαρότητας συντηρητικών

Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
α)Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
-Να μη περιέχουν επικίνδυνες από τοξικολογική άποψη ποσότητες οποιουδήποτε στοιχείου και ειδικότερα βαρέων μετάλλων.
-Να μη περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο.
-Να μη περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και ψευδάργυρο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο, από τα οποία ο ψευδάργυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο.
β)Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα συντηρητικά περιλαμβάνονται στο Παράρτημα V του παρόντος.

Άρθρο 8

Ενδείξεις στη συσκευασία των συντηρητικών

1.-Πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα, κατά τη διακίνηση και εμπορία τους, να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
α)Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεύθυνου κατά τη Νομοθεσία Κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τα εντός της Κοινότητας παραγόμενα προϊόντα και, για τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες, το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή και του αντιπροσώπου.
β)Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα IV.
γ)Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
δ)Σε περίπτωση μίγματος συντηρητικών με άλλα προϊόντα η εκατοστιαία αναλογία του συντηρητικού και η ονομασία του άλλου προϊόντος.

2.-Οι ενδείξεις των υποπαραγράφων β, γ και δ της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 9

Αντιοξειδωτικά

1.-Αντιοξειδωτικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από αλλοιώσεις που οφείλονται σε οξείδωση όπως π.χ. αλλοιώσεις λιπαρών υλών, μεταβολές χρώματος τροφίμων που προκαλούνται από αυτοξείδωση.

2.-Ως αντιοξειδωτικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) οι οποίες μπορεί να διαλύονται ή να αραιώνονται με ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρος IV).

Άρθρο 10

Κριτήρια καθαρότητας αντιοξειδωτικών

Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
α)Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
-Να μη περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο.

-Να μη περιέχουν χαλκό και ψευδάργυρο, συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο από τα οποία ο ψευδάργυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.
-Να μη περιέχουν προσδιορίσιμα ίχνη επικίνδυνων από τοξικολογική άποψη στοιχείων και ιδιαίτερα άλλων βαρέων μετάλλων, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.
β)Τα ειδικά κριτήρια καθαροτητας σύμφωνα με το Παράρτημα VII του παρόντος.

Άρθρο 11

Ενδείξεις στη συσκευασία των αντιοξειδωτικών

1.-Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
α)Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεύθυνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους-μέλους όπου είναι εγκατεστημένος ή του εισαγωγέα όταν πρόκειται για εισαγόμενα προϊόντα από τρίτες χώρες.
β)Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VI.
γ)Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
δ)Στην περίπτωση μίγματος ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα μεταξύ τους ή με άλλες ουσίες:
-Η ονομασία κάθε συστατικού ή κατά περίπτωση ο αριθμός του όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VI.
-Η εκατοστιαία αναλογία, όταν πρόκειται για μία ή περισσότερες ουσίες του Παραρτήματος VI (I-III) και για την προπυλενογλυκόλη ή όταν η ένδειξη αυτή προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες προσθέτων υλών.

2.-Οι ενδείξεις της παρ. 1 β, γ και δ πρέπει να αναγράφονται απαραίτητα ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 12

Γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά μέσα και πηκτικά μέσα

1.-Γαλακτοματοποιητές και Σταθεροποιητές χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την πραγματοποίηση ή τη διατήρηση ομοιόμορφης διασποράς δύο ή περισσοτέρων φάσεων που δεν αναμιγνύονται μεταξύ τους.
-Πυκνωτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την αύξηση του ιξώδους.
-Πηκτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την δημιουργία ζελατινώδους υφής.

2.-Ως γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά και πηκτικά μέσα τροφίμων χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και, κατά περίπτωση, μόνον σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ'αυτό. Κατά παρέκκλιση μπορεί να επιτραπούν οι ουσίες: Φωσφατίδια αμμωνίου, πολυρικινελαϊκός εστέρας της πολυγλυκερίνης, μονοστεατικός εστέρας της σορβιτάνης, τριστεατικός εστέρας της σορβιτάνης, μονολαυρικός εστέρας της σορβιτάνης, μονοελαϊκός εστέρας της σορβιτάνης, μονοπαλμιτικός εστέρας της σορβιτάνης και μέχρι την 31-12-84 οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IX του παρόντος.

3.-Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:
α)Τρόφιμα με ιδιότητες γαλακτοματοποιητών, σταθεροποιητών, πυκνωτικών και πηκτικών μέσων όπως π.χ. αυγά, αλεύρι και άμυλα.
β)Γαλακτοματοποιητές που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα διαχωρισμού.
γ)Οξέα, βάσεις και άλατα, τα οποία όταν προστεθούν σε τρόφιμα κατά τη διάρκεια της παρασκευής τους μεταβάλλουν ή σταθεροποιούν το PH.
δ)Ορό αίματος, τροποποιημένα άμυλα, βρώσιμη ζελατίνη και υδρολυμένες βρώσιμες πρωτεΐνες και τα άλατά τους.
ε)Προϊόντα που περιέχουν πηκτίνη και προέρχονται από πολτό ξηρών μήλων ή από ξηραμένους φλοιούς εσπεριδοειδών ή μίγματά τους, ύστερα από κατεργασία με αραιά οξέα ακολουθούμενη από μερική εξουδετέρωση με άλατα νατρίου ή καλίου.

Άρθρο 13

Κριτήρια καθαρότητας γαλακτοματοποιητών κλπ.

Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
α.-Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
-Να μη περιέχουν επικίνδυνες από τοξικολογική άποψη ποσότητες οποιωνδήποτε στοιχείων και ειδικότερα βαρέων μετάλλων.

-Να μη περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο.
-Να μη περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και ψευδάργυρο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο από τα οποία ο ψευδάργυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο.
β.-Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα X του παρόντος.
γ.-Επί πλέον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII με αριθμ. Ε 471, Ε 472, (β), Ε 473, Ε 474, Ε 475 και Ε 477 να μη περιέχουν περισσότερο από 6% από τις ουσίες με αριθμό Ε 470 υπολογισμένες σε ελαϊκό νάτριο.
δ.-Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα με αριθμούς Ε 407 και Ε 440 είναι δυνατό να περιέχουν για επίτευξη ορισμένου τύπου ένα ή περισσότερα ζάχαρα, όπως αυτά καθορίζονται στο υπ'αριθ. 513/83 Προεδρικό Διάταγμα "Συμμόρφωση προς την Οδηγία 73/437/ΕΟΚ, σχετικά με ορισμένα ζάχαρα βρώσιμα που προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή" (ΦΕΚ 196/83 τ.Α.).

Άρθρο 14

Ενδείξεις στη συσκευασία γαλακτοματοποιητών κλπ.

1.-Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
α)Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεύθυνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους-μέλους όπου διαμένει ή του εισαγωγέα για προϊόντα από τρίτες χώρες.
β)Ο αριθμός και η ονομασία της ουσίας, όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VIII και στην περίπτωση ουσιών που περιέχουν ζάχαρα, για επίτευξη ορισμένου τύπου, σύμφωνα με το άρθρο 13 (δ) την ονομασία συνοδεύει η ένδειξη "τυποποιημένο με ζάχαρα".
γ)Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
δ)Κατάλληλη ένδειξη για την ουσία του Παραρτήματος VIII με αριθμό Ε 420 (II), όταν από υδρόλυση περιέχει ολικά ζάχαρα πάνω από 1%.

ε)Σε περίπτωση μίγματος ουσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII, είτε αυτές έχουν σταθεροποιηθεί είτε όχι με τη βοήθεια ζαχάρων, σύμφωνα με το άρθρο 13δ, είτε μεταξύ τους είτε με άλλα πρόσθετα και ενδεχόμενα με ουσίες στις οποίες τα άλλα πρόσθετα μπορούν να διαλυθούν ή να αραιωθούν:
-Ο αριθμός ή η ονομασία της ουσίας όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VIII και εφόσον υπάρχει λόγος, η ένδειξη της παρ. 1 (β).
-Η ονομασία όλων των άλλων πρόσθετων υλών και κατά περίπτωση των ουσιών που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για διάλυση ή αραίωσή τους.
-Η εκατοστιαία αναλογία κάθε συστατικού, όπου προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες πρόσθετων υλών.
-Στην περίπτωση των μιγμάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 (ε), πρέπει υποχρεωτικά πάνω στη συσκευασία τους να αναγράφεται η ένδειξη της εκατοστιαίας αναλογίας για όσες από τις ουσίες του Παραρτήματος VIII η εθνική νομοθεσία καθορίζει ανώτατο όριο περιεκτικότητας στα τρόφιμα, εκτός εάν το ίδιο όριο ισχύει τόσο για κάθε συστατικό του μίγματος όσο και για το σύνολό τους.
-Στην περίπτωση ουσιών στις οποίες έχουν προστεθεί ζάχαρα σύμφωνα με το άρθρο 13 δ στην εκατοστιαία αναλογία περιλαμβάνονται και τα ζάχαρα που χρησιμοποιήθηκαν.

2.-Οι ενδείξεις της παραγράφου 1 β, γ, δ, ε και ζ πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 15

Όροι προσθήκης στα τρόφιμα

Τα τρόφιμα στα οποία μπορούν να προστεθούν οι ουσίες που ρυθμίζει το παρόν Διάταγμα και οι όροι της προσθήκης αυτής καθορίζονται στις διατάξεις τις σχετικές με κάθε είδος τροφίμου του Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσεως.

Εν τούτοις οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν σαν αποτέλεσμα να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου η χρησιμοποίηση στα τρόφιμα ενός από τα συντηρητικά πού απαριθμούνται στο Παράρτημα IV καθώς και μίας των αντιοξειδωτικών ουσιών του Παραρτήματος VI του παρόντος.

Άρθρο 16

Το Διάταγμα αυτό:
1.-Δεν αφορά προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή έξω από την Κοινότητα.
2.-Ισχύει για εισαγόμενα προϊόντα και για προϊόντα των γαλλικών υπερποντίων εδαφών.

Άρθρο 17

Τροποποιήσεις, συμπληρώσεις, καταργήσεις διατάξεων

Στον Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσης, Αποφ. ΑΥΣ 3000/70 ΦΕΚ 677/71 Τ.Β όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις ΑΥΣ 885/72 ΦΕΚ 397/72 Τ.Β 255/74 ΦΕΚ 290/74 Τ.Β -2495/76, ΦΕΚ 84/77 Τ.Β και 3732/78 ΦΕΚ 818/79 Τ.Β γίνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις, συμπληρώσεις και καταργήσεις.

1.-Τροποποιούνται οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 11 του άρθρου 29 ως εξής:
α)Στη παράγραφο 6 μετά το .... "και κατά περίπτωση του ΑΥΣ" προστίθεται η φράση .... "και μόνον για όλες των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36".
β)Η παράγραφος 7 αρχίζει .... "Αι πρόσθετοι ύλαι τροφίμων των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36, δέον ...."
γ)Στη φράση "διά της ως άνω διεθνώς καθιερωθείσης της παρ. 8, διαγράφονται οι λέξεις "ως άνω".
δ)Στη παράγραφο 11 διαγράφεται η τελευταία φράση από ..... "πλέον δε τούτων ...."

2.-Καταργούνται:
Η παράγραφος 10 του άρθρου 29, τα άρθρα 30, 31, 32 και οι παράγραφοι 1 (και πίνακες), 3, 4, 6 και 7 του άρθρου 35 πλην της διάκρισης σε φυσικές και συνθετικές χρωστικές.

Άρθρο 18

Οι παραβάτες του παρόντος Π.Δ. διώκονται κατά τις διατάξεις του ισχύοντος Αγορ. Κώδικα και τιμωρούνται με τις ποινές που προβλέπονται από τα άρθρα 30 και 31 αυτού ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 19

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος τα παραρτήματα:

Παράρτημα I : το παράρτημα I της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, 68/419/ΕΟΚ, 70/358/ΕΟΚ, 76/399/ΕΟΚ, 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα II : το παράρτημα II της οδηγίας 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα III : το παράρτημα IIIβ της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, και 76/399/ΕΟΚ.

Παράρτημα IV : το παράρτημα της οδηγίας 64/54 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/569/ΕΟΚ, 66/722/ΕΟΚ, 67/427/ /ΕΟΚ, 68/420/ΕΟΚ, 70/359/ΕΟΚ, 71/160/ΕΟΚ, 72/2/ΕΟΚ, 72/444/ΕΟΚ, 74/62/ΕΟΚ, 74/394, 76/462/ΕΟΚ, 76/629/ΕΟΚ, 78/145/ΕΟΚ και 79/40/ΕΟΚ.

Παράρτημα V : το παράρτημα της οδηγίας 65/66/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 67/428/ΕΟΚ και 76/463/ΕΟΚ.

Παράρτημα VI : το παράρτημα της οδηγίας 70/357/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 74/412/ΕΟΚ και 78/143/ΕΟΚ.

Παράρτημα VII : το παράρτημα της οδηγίας 78/664/ΕΟΚ.

Παράρτημα VIII : το παράρτημα της οδηγίας 78/612/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα IX : το παράρτημα II της οδηγίας 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα X : το παράρτημα της οδηγίας 78/663/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Οι χρωστικές ύλες που ορίζονται στο άρθρο 2 είναι αυτές που περιλαμβάνονται στα παρακάτω τρία μέρη.
Η χημική ονομασία που αναφέρεται είναι συνήθως εκείνη της ένωσης με νάτριο.
Με εξαίρεση την Ε180 (PIGMENT RUBIS) επιτρέπεται η χρήση του ίδιου του οξέος, των ενώσεων του με νάτριο, ασβέστιο, κάλιο και αργίλιο ακόμη και αν δεν αναφέρονται καθώς και άλλων ενώσεων του στην περίπτωση που αυτές αναφέρονται.
Επιτρέπεται επίσης η χρήση συνθετικών χημικών προϊόντων που είναι ταυτόσημα με τις περιλαμβανόμενες στο Παράρτημα χρωστικές ύλες φυσικής προέλευσης.

Χρώμα	Αρίθμηση ΕΟΚ	Κοινή ονομασία(1)	+ SCHULTZ	CI	DEG(2)	Χημική ονομασία ή περιγραφή
	I. Χρωστικές ύλες γιά χρωματισμό της μάζας και της επιφάνειας					
Κίτρινο	Ε 100	Κουρκουμάς (Κουρκουμίνη)	1374	(1238) 75300	139	1,7-δι(4-υδροξυμεθυλοξυφαινυλο) 1,6-επταδιενο-3,5 διόνη
	Ε 101	Λακτοφλαβίνη (Ριβοφλαβίνη)	-	-	111	6-7-διμεθυλο-9 (D'-1'-ριβυτολο)-ισο αλλοξαζίνη, 7-8διμεθυλο(2,3,4,5-τετραυδροξυπεντυλο 10-ισααλλξαζίνη
	Ε 102	Ταρτραζίνη	737	(640) 19140	64	Τρινάτριο άλας του 4-(4-σουλφο 1-φαινυλαζω)-1-(4-σουλφοφαινυλο)5-υδροξυ-3-πυραζολοκαρβοξυλικού οξέος
	Ε 104	Κίτρινο κινολίνης	918	(801)(3) 47005(3)	97	Δινάτριο άλας του 2-(2-κινολινο)-1-5-ινδανεδιονοδισουλφονικού οξέος που περιέχει κάποιο ποσοστό μονοσουλφονομένων παραγώγων.
Πορτοκαλί	Ε110	Κιτρινοπορτοκαλί S	-	15985	29	Δινάτριο άλας του Ι-(4'-σουλφο-Ι'φαινυλαζω)-2-ναφθολο-6-σουλφονικού οξέος
Κόκκινο	Ε120	Κοχενίλλη(καρμινικό οξύ)	1381	1239 75470	107	Εκχύλισμα της COCCUS CACTI με μορφή αμωνιακών αλάτων
	Ε122	Αζορουμπίνη	208	(179) 14720	38	Δινάτριο άλας του 2-(4-σουλφο-Ι-ναφθυλαζω). 2-ναφθολο 3,6 δισουλφονικού οξέος
	Ε123	Αμαράνθη	212	(184) 16185	40	Τρινάτριο άλας του 1'-(4 σουλφο-Ι'-ναφθυλαζω) -2 ναφθολο-3,6 δισουλφονικού οξέος
	Ε124	Ερυθρό κοχενίλλης Α	213	(185) 16255	41	Τρινάτριο άλας του 1 (4-σουλφο-Ι'-ναφθυλαζω) 2-ναφθυλο-5,8 δισουλφονικού οξέος
	Ε127	Ερυθροζίνη	887	(773) 45430	93	Δινάτριο ή δικάλιο άλας της τετραϊωδο-φλουρεσκεΐνης ή υδροξυτετραϊωδιοκαρβοξυφαινυοφλουορόνης.
Κυανό(Μπλέ)	Ε131	Μπλέ πατέντ V	826	(712) 42051	85	Άλας ασβεστίου του δισουλφονικού οξέος της άνυδρης-υδροξυτετραιθυλοδιαμινο-τριφαινυλο-καρβινόλης

Χρώμα	Αρίθμηση ΕΟΚ	Κοινή ονομασία(1)	+ SCHULTZ	CI	DFS(2)	Χημική ονομασία ή περιγραφή
	E132	Ινδικοτίνη	1309	(1180) 73015	105	Δινάτριο άλας του ινδικοτινο-5,5-δισουλφονικού οξέος
Πράσινο	E140	Χλωροφύλλες	1403	(1249α) 75810	110	Χλωροφύλλη α. σύμπλοκο μαγνησίου του 2,3,5,8 τετραμεθυλο-4-αιθυλο-1,2 βίνυλο-9-κετο-10 καρβοξυμεθυλοφυτυλο-7-προπιονικού,εστέρα της φαρβίνης. Χλωροφύλλη β. σύμπλοκο μαγνησίου του 1,5,8-τριμεθυλο-3-φορμυλο-4-αιθυλο-2-βινυλο-9-κετοκαρβομεθοξυφυτυλο-7-προπιονικού εστέρα της φορβίνης
	E141	Σύμπλοκο χαλκού των χλωροφύλλων και χλωροφυλλινών	-	75810	110	Σύμπλοκο χαλκού χλωροφύλλης και σύμπλοκο χαλκού χλωροφυλλίνης
	E142	Πράσινο όξινο λαμπρό BS(πράσινο λισσαμίνης)	836	(737) 44098	86	Άλας νατρίου του δι (ο-διμεθυλαμινολο)-2-υδροξυ-3,6-δισουλφοναφθεφουξονιμωνίου.
Καστανό	E150	Καραμελόχρωμα	-	-	-	Προϊόν που λαμβάνεται αποκλειστικά με θέρμανση της ζαχαρόζης ή άλλων εδωδίμων ζαχάρων ή άμορφα προϊόντα καστανού χρώματος διαλυτά στο νερό που λαμβάνονται με ελεγχόμενη επίδραση της θερμότητας πάνω στα εδώδιμα ζάχαρα με την παρουσία μιάς ή περισσοτέρων από τις ακόλουθες ενώσεις. Οξέα:οξικό, κιτρικό, φωσφορικό,θειϊκό,θειώδες καθώς και διοξείδια του θείου, - Υδροξείδια αμμωνίου, νατρίου και καλίου καθώς και αέριο αμμωνία - Ανθρακικά φωσφορικά, θειϊκά και θειώδη άλατα αμμωνίου νατρίου και καλίο
Μαύρο	E151	Μαύρο Λαμπρό BN	-	28440	58	Τετρανάτριο άλας του 4΄(4-σουλφο-1-φαινυλαζω)-1-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-8-υδροξυακετυλοαμινοναφθαλινο-3,5-δισουλφονικού οξέος
	E153	Φυτικός ιατρικός άνθρακας	-	-	-	Φυτικός άνθρακας με ιδιότητες ιατρικού άνθρακα
Διάφορες αποχρώσεις	E160	Α)άλφα,βήτα,γάμα, καροτίνια	1403	(1249α) 75130	108	Προϊόντα με επικράτηση των μορφών TRANS
		Β) Μπιξίνη(Νορμπιξίνη)ROCOU ANNATO)	1387	(1241) 75120	109	Η κύρια χρωστική των εκχυλισμάτων του ROCOU σε λάδι είναι η μπιξίνη χρωστική της ομάδας των καροτινοειδών. Η μπιξίνη είναι ο μονομεθυλικός εστέρας της νορμπιξίνης. Η νορμπιξίνη είναι ένα συμμετρικό δικαρβονικό οξύ.
		C) Καψανθίνη (καψορουμπίνη)				Εκχύλισμα πάπρικας
		D) Λυκοπίνιο		75125		Προϊόντα με επικράτηση των μορφών TRANS
		E) 8΄-βητα-απο-καροτενάλη (C30)	-	-	-	Προϊόντα με επικράτηση των μορφών TRANS
		F) Αιθυλεστέρας του 8΄-βητα-απο-καροτινικού οξέος(C30)				Προϊόντα με επικράτηση των μορφών TRANS
	E161	Ξανθοφύλλες α) φλαβοξανθίνη β) λουτεΐνη γ) κρυπτοξανθίνη δ) ρουμπιξανθίνη ε) βιολοξανθίνη στ) ροδοξανθίνη ζ) κανταξανθίνη	1403	(1249α) 75135	144	Οι ξανθοφύλλες είναι κετονικά και ή υδροξυλικά παράγωγα των καροτινίων
	E162	Κόκκινη χρωστική τεύτλων(μπετανίνη)				Υδατικό εκχύλισμα τεύτλων.
	E163	Ανθοκυάνες	1394 1400		112	Οι ανθοκυάνες είναι γλυκοζίτες αλάτων του 2-φαινυλο-βενζοπυρυλίου. Οι περισσότερες είναι υδροξυλιωμένα παράγωγα. Περιέχουν ως αγλυκόνες κυρίως τις ακόλουθες ανθοκυανιδίνες. Πελαργονιδίνη, κυανιδίνη παιονιδίνη, δελφινιδίνη, πετουνιδίνη μαλβιδίνη. Οι ανθοκυάνες λαμβάνονται μόνον από βρώσιμους καρπούς και λαχανικά όπως φράουλες, μούρα, κεράσια,κορόμυλα (δαμάσκηνα) φραμπουάζ, βατόμουρα, φραγκοστάφυλα, κόκκινα λάχανα, κόκκινα κρεμμύδια σμέρτα βατσίνια,μελιτζάνες,σταφύλια και κουφοξυλιά (σαμπούκο)
	E171	Διοξείδιο του τιτανίου	1418	(1264) 77891		
	E172	Οξείδια και υδροξείδια του σιδήρου	1428 1429 1470	77489 77491 77492 77499		
	E170	Ανθρακικό ασβέστιο	1405	(1261)		
	E173	Αργίλιο		77220 77000		
	E174	Άργυρος	-	-	-	
	E175	Χρυσός	-	-	-	

III Χρωστικές ύλες γιά ορισμένες χρήσεις μόνο

Αρίθμηση ΕΟΚ	Κοινή ονομασία(1)	+ SCHULTZ	CI	DFS(2)	Χημική ονομασία ή περιγραφή
E180	PIGMENT RUBIS (Λιθορουμπίνη) γιά το χρωματισμό περιβλημάτων τυριών	194	(163) 15850	147	Αποκλειστικά τα άλατα ασβεστίου και αργιλίου του 1-(2 σουλφο-4- μεθυλο-1-φαινυλαζω)-ναφθολο-3-καρβοξυλικού οξέος

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι

(1) Οι ονομασίες αυτές δίνονται ενδεικτικά

(2) Οι συντομεύσεις σημαίνουν:

Schultz = G.Schultz, Farbstofftabellen, 7 Auflage, Leipzig 1931.
C.I. = ο αριθμός μέσα στην παρένθεση: **Rowe Colour Index 1924** άλλος αριθμός δεύτερη έκδοση Μπράντφορντ, Αγγλία 1956.
D.F.G. Toxikologische Daten von Farbstoffen und ihre Zulassung für Lebensmittel in verschiedenen Ländern, Zusammengestellt im Auftrag der Kommission von Prof. Dr. G.Hecht, Wuppertal-Elberfeld, Mitteilung 6 der Farbstoff-Kommission der Deutschen Forschungsgemeinschaft 2. Auflage, Wiesbaden 1957.

(3) Προβλέπεται μόνο η χρωστική ουσία **"early dye"** ομοιότυπη πρός την επαναλαμβανόμενη από τους αριθμούς 918 SCHULTZ και 97 D.F.G.

(4) Με την ονομασία " καραμέλλα" προβλέπονται προϊόντα καστανής απόχρωσης, κατά το μάλλον ή ήττον ζωηρής, που προορίζονται γιά χρώση. Η ονομασία αυτή δεν αντιστοιχεί πρός τήν έκφραση της γερμανικής "KARAMELL" με την οποία εννοείται το ζαχαρώδες και αρωματικό προϊόν που προέρχεται από θέρμανση της ζάχαρης και χρησιμοποιείται στην καραμελοποιΐα και τη ζαχαροπλαστική.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

α) Χρωστικές γιά τή χρώση μάζης καί ἐπιφάνειας:

Κοινή ὀνομασία(¹)	Schultz (²)	CI (²)	DFG (²)	Χημική ὀνομασία ἤ περιγραφή
Λαμπρό κυανό FCF	770	42 090	—	Δινάτριο ἅλας τῆς 4.4-(Ν-αἰθυλο-p-σουλφοβενζυλάμινο) - φαινυλο - (2-σουλφονιο-φαινυλο) -μεθυλενο-) -(1-(Ν-αἰθυλο-Ν-p-σουλφοβένζυλο) - Δ2, 5-) κυκλοεξαδιενοϊμίνη
Καστανό ΕΚ	—	—	—	Μίγμα πού περιέχει κυρίως τό δινάτριο ἅλας τοῦ 1,3 διαμινο-4, 6-δι-(p-σουλφοφαινυλάζο) βενζολίου καί τό δινάτριο ἅλας τοῦ 2, 4-διαμινο 5-(p-σουλφοφαινυλάζο) τολουολίου
Καστανό σοκολατί ΗΤ	—	20 285	—	Δινάτριο ἅλας τοῦ 4,4 (2,4-διυδρόξυ-5-ὑδροξυ-μεθυλο)-Μ-φαινυλενο) δίς (ΑΖΟ) δι-1-ναφθαλινοσουλφονικοῦ ὀξέος
Ἐρυθρό 2G	40	18 050	—	Δινάτριο ἅλας τοῦ ἀκεταμινο-5-ὑδροξυ-4 (φαινυλαζο)-3-ναφθάλινο-2,7 δισουλφονικοῦ ὀξέος
Φωσφορική - 5 - ριβοφλαβίνη	—	—	—	Φωσφορικός ἐστέρας τῆς ριβοφλαβίνης
Κίτρινο 2G	—	18 965	—	Δινάτριο ἅλας τοῦ 1 -(2,5 διχλωρο-4 σουλφοφαινυλο - 5 - ὑδροξυ - 3 - μέθυλο - 4 - p-σουλφοφαινυλαζο-πυροζολίου

β) προϊόντα γιά τή διάλυση ἤ ἀραίωση τῶν χρωστικῶν:

Ὀξικός αἰθυλεστέρας
Διαιθυλαιθέρας (αἰθέρας)
Μονοξικός ἐστέρας τῆς γλυκερίνης
Διοξικός ἐστέρας τῆς γλυκερίνης
Τριοξικός ἐστέρας τῆς γλυκερίνης
Ἰσοπροπυλική ἀλκοόλη
Προπυλενογλυκόλη
Ὀξικό ὀξύ
Ὑδροξείδιο τοῦ νατρίου
Ὑδροξείδιο τοῦ ἀμμωνίου

(¹) (²) Βλ. ὑποσημειώσεις στό παράρτημα Ι.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Β. ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ

Ε 101 – Λακτοφλαβίνη (Ριβοφλαβίνη)

Λουμιφλαβίνη: Παρασκευή χλωροφορμίου άπηλλαγμένου αίθανόλης: 20 ml χλωροφόρμιο άνακινοῦνται σιγά άλλά προσεκτικά για 3 λεπτά μέ 20 ml νερό καί άφήνονται νά ήρεμήσουν. Παραλαμβάνεται ή χλωροφορμική στοιβάδα καί έπαναλαμβάνεται ή διαδικασία άλλες δύο φορές μέ 20 ml κάθε φορά. Τέλος τό χλωροφόρμιο διηθεῖται άπό στεγνό διηθητικό χαρτί, τό διήθημα άνακινεῖται καλά γιά 5 λεπτά μέ 5 g άνυδρο θειικό νάτριο σέ σκόνη, τό μίγμα άφήνεται νά ήρεμήσει γιά δύο ώρες, έπειτα τό διαυγές χλωροφόρμιο διηθεῖται ή παραλαμβάνεται διά άποσύσεως. 25 mg ριβοφλαβίνης άνακινοῦνται γιά 5 λεπτά μέ 10 ml χλωροφόρμιο άπηλλαγμένο άλκοόλης, έπειτα διηθοῦνται: ό χρωματισμός τοῦ διηθήματος δέν πρέπει νά είναι έντονότερος άπό αύτόν ύδατικοῦ διαλύματος ποῦ λαμβάνεται μέ άραίωση στά 1 000 ml, 3 ml διχρωμικοῦ καλίου 0,1 N.

Ε 102 – Ταρτραζίνη

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο άπό 1%.

Ε 104 – Κίτρινο κινολίνης

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.

Ε 110 – Κιτρινοπορτοκαλί S

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.

Ε 120 – Κοχενίλλη καί καρμινικό όξύ

Χρωματογραφία σέ χαρτί, μέ διάλυμα άπό 2 g κιτρικοῦ τρινατρίου σέ 100 ml ύδροξειδίου τοῦ άμμωνίου 5% ή κοχενίλλη δέν δίνει παρά μιά μονο κηλίδα μέσα στήν άλκαλική ζώνη

Ε 122 – Άζορουμπίνη

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο άπό 1%.

Ε 123 – Άμαράνθη

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.

Ε 124 – Έρυθρό κοχενίλλης Α

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.

«Ε 127 - Έρυθροζίνη

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό:	όχι περισσότερο άπό 0,2%
Άνόργανα ίωδιοῦχα:	όχι περισσότερο άπό 1 000 mg/kg (ύπολογισμένα σέ ίωδιοῦχο νάτριο)
Συμπαραμαρτοῦσες χρωστικές:	όχι περισσότερο άπό 3%
Φλουορεσκεΐνη:	κανένα προσδιορίσιμο ϊχνος.»

Ε 131 – Μπλέ πατεντέ V

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,5%.
Χρώμιο (ύπολογισμένο σέ Cr): όχι περισσότερο άπό 20 mg/kg.
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο άπό 1%.

Ε 132 – Ίνδικοτίνη

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό: όχι περισσότερο άπό 0,2%.
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο άπό 1%.
Ίσατινο - σουλφονικό όξύ: όχι περισσότερο άπό 1%.

Ε 141 – Σύμπλοκα χαλκοῦ τῶν χλωροφυλλῶν καί χλωροφυλλινῶν

Διάλυμα ...% συμπλόκου χαλκοῦ - χλωροφύλλης σε τερεβινθίνη δεν πρέπει να είναι θολό και δεν πρέπει ... άφήνει ίζημα (κατακάθι).
Χαλκός (Cu έλεύθερος ίονιζόμενος): όχι περισσότερο άπό 200 mg/kg

«Ε 142 - πράσινο όξινο λαμπρό BS

Προϊόντα άδιάλυτα στό νερό:	όχι περισσότερο άπό 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές:	όχι περισσότερο άπό 1%.»

«Ε 150 - Καραμελόχρωμα

Ἀμμωνιακό ἄζωτο :	ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5%, προσδιορισμένο μέ τή μέθοδο Tillmans-Mildner (1)
Διοξείδιο τοῦ θείου:	ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%, προσδιορισμένο μέ τή μέθοδο Monier-Williams E.W. (2)
pH	ἴσο μέ ἤ μεγαλύτερο ἀπό 1,8
Φωσφορικά	ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5%, ἐκφρασμένα σέ P_2O_5»

Ε 151 – Μαῦρο λαμπρό BN

Προϊόντα ἀδιάλυτα στό νερό: ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2%.

Συνοδευτικές χρωστικές: ὄχι περισσότερο ἀπό 15%. (Ἡ παρουσία συνοδευτικῶν χρωστικῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ἔχει πιστοποιηθεῖ τό ἀσικετυλιωμένο παράγωγο εἶναι ἀπαραίτητη γιά νά ληφθεῖ ἡ ἀκριβής ἀπόχρωση)

Ἐνδιάμεσα προϊόντα: ὄχι περισσότερο ἀπό 1%

Ε 153 – Φυτικός ἰατρικός ἄνθρακας

Ἀνώτεροι ἀρωματικοί ὑδρογονάνθρακες: 1 g μαύρου τοῦ ἄνθρακα ἐκχυλίζεται μέ 10 g καθαρό κυκλοεξάνιο γιά 2 ὧρες. Τό ἐκχύλισμα πρέπει νά εἶναι τελείως ἄχρωμο· σέ ὑπεριώδες φῶς δέν πρέπει νά παρουσιάζει πρακτικά καθόλου φθορισμό· ὅταν ἐξατμισθεῖ δέν πρέπει νά ἀφήνει ὑπόλειμμα

Προϊόντα πισσώδη: 2 g μαύρου τοῦ ἄνθρακα ζέονται μέ 20 ml υδροξειδίου τοῦ νατρίου N, ἔπειτα διηθοῦνται. Τό διήθημα πρέπει νά εἶναι ἄχρωμο.

Ε 160 α) – Ἄλφα, βῆτα, γάμμα καροτένιο

Χρωματογραφία: μέ ἀπορρόφηση σέ ἀλουμίνα ἤ κολλοειδές διοξείδιο τοῦ πυριτίου, τό καθαρό βῆτα - καροτένιο δέν δίνει παρά μιά μόνο ζώνη.

Ε 160 β) – Μπιξίνη καί Νορμπιξίνη (Rocou, Annatto)

Χρωματογραφία:

α) *Annatto:* Ἀρκετή ποσότητα Annatto διαλύεται σέ βενζόλιο ἤ βενζολικό διάλυμα Annatto ἀραιώνεται ἀρκετά, ὥστε νά ληφθεῖ διάλυμα τοῦ ἴδιου χρώματος μέ ἐκεῖνο διαλύματος διχρωμικοῦ καλίου 0,1%. 3 ml τοῦ διαλύματος χύνονται στό πάνω μέρος στήλης ἀλουμίνας· ἡ ἔκλουση γίνεται μέ ἀργό ρυθμό. Ἡ στήλη πλένεται τρεῖς φορές μέ βενζόλιο. Ἡ μπιξίνη ἀπορροφᾶται πολύ ἰσχυρά στήν ἐπιφάνεια τῆς ἀλουμίνας καί σχηματίζει ζώνη μέ λαμπρό κόκκινο πρός τό πορτοκαλί χρῶμα (διαφορά ἀπό τήν κροκετίνη). Μιά πολύ ἀνοιχτή κίτρινη ζώνη περνάει γενικά πολύ γρήγορα ἀπό τη στήλη, ἀκόμη καί με καθαρή κρυσταλλική μπιξίνη. Ἡ μπιξίνη δέν ἐκλούεται μέ βενζόλιο, πετρελαϊκό αἰθέρα, χλωροφόρμιο, ἀκετόνη, αἰθανόλη ἤ μεθανόλη. Ἀλλά ἡ αἰθανόλη καί ἡ μεθανόλη ἀλλάζουν τό χρῶμα ἀπό πορτοκαλί σέ κιτρινοπορτοκαλί.

Ἀντίδραση Carr-Price: Πλένεται τρεῖς φορές ἡ στήλη μέ χλωροφόρμιο, ἀφυδατωμένο προηγουμένως μέ ἀνθρακικό κάλι, γιά νά φύγει τό βενζόλιο. Μετά τήν ἔκλουση τοῦ τελευταίου χλωροφορμικοῦ ἐκπλύματος, 5 ml ἀντιδραστηρίου Carr-Price προστίθενται στό πάνω μέρος τῆς στήλης. Ἡ ζώνη τῆς μπιξίνης ἀλλάζει ἀμέσως σέ μπλε - πράσινο (διαφορά ἀπό τήν κροκετίνη).

β) *Μπιξίνη:* 1 ἕως 2 mg κρυσταλλικῆς μπιξίνης διαλύονται σε 20 ml χλωροφορμίου. 5 ml τοῦ διαλύματος αὐτοῦ προστίθενται στό πάνω μέρος τῆς ἕτοιμης στήλης. Τό διάλυμα ἐκπλένεται μέ χλωροφόρμιο ἀφυδατωμένο προηγουμένως μέ ἀνθρακικό νάτριο καί ἡ διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες α) (*Ἀντίδραση Carr-Price*).

γ) *Ἀλκαλικά διαλύματα νορμπιξίνης:* 2 ml ὑδατικοῦ διαλύματος Annatto τοποθετοῦνται σέ διαχωριστική χοάνη 50 ml. Προστίθεται ποσότητα θειικοῦ ὀξέος 2 N ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἔντονη ὄξινη ἀντίδραση. Ἡ νορμπιξίνη ἀποχωρίζεται μέ τή μορφή κόκκινου ἰζήματος. Προστίθενται 50 ml βενζολίου καί ἀναταράσσεται ἰσχυρά. Μετά τό διαχωρισμό ἡ ὑδατική στοιβάδα ἀπορρίπτεται καί τό βενζολικό διάλυμα πλένεται με 100 ml νερό μέχρι νά ἐξαφανισθεῖ ἡ ὄξινη ἀντίδραση. Τό διάλυμα (συνήθως γαλακτοποιημένο) τῆς νορμπιξίνης στό βενζόλιο φυγοκεντρεῖται γιά 10 λεπτά στίς 2 500 στροφές min. Παραλαμβάνεται τό διαυγές διάλυμα τῆς νορμπιξίνης καί ἀφυδατώνεται μέ ἄνυδρο θειικό νάτριο. 3 ἕως 5 ml τοῦ διαλύματος αὐτοῦ χύνονται στό πάνω μέρος τῆς στήλης ἀλουμίνας. Ἡ νορμπιξίνη, ὅπως ἡ μπιξίνη, σχηματίζει μιά ζώνη κοκκινοπορτοκαλί στήν ἐπιφάνεια τῆς ἀλουμίνας. Ὑποβαλλόμενη στή διαδικασία καί τά ἀντιδραστήρια ἐκλούσεως πού ἀναφέρονται στό α), συμπεριφέρεται ὅπως ἡ μπιξίνη καί δίνει ἐπίσης τήν ἀντίδραση Carr-Price

Ε 162 – Κόκκινη χρωστική τεύτλων, μπετανίνη

Χρωματογραφία σε χαρτί: μέ διαλύτη βουτανόλη κορεσμένη μέ ὑδροχλωρικό ὀξύ 2 N (ἀνοδική χρωματογραφία), ἡ μπετανίνη δίνει μιά μοναδική κόκκινη κηλίδα μέ καστανωπή ἀπόληξη καί μικρή μετατόπιση.

Ε 171 – Διοξείδιο τοῦ τιτανίου

Οὐσίες διαλυτές στο ὑδροχλωρικο ὀξύ: 5 g διοξειδίου τοῦ τιτανίου φέρονται ἐν αἰωρήσει σέ 100 ml ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος 0,5 N καί θερμαίνονται 30 λεπτά σέ ὑδρόλουτρο, μέ κατά καιρούς ἀνακίνηση. Διηθοῦνται ἀπό χωνευτήριο Gooch, τοῦ ὁποίου ὁ πυθμένας φέρει τρεῖς στρώσεις, ἡ πρώτη ἀπό χονδροειδή ἀμίαντο, ἡ δεύτερη ἀπό πολτοποιημένο διηθητικό χαρτί, ἡ τρίτη ἀπό λεπτό ἀμίαντο. Πλένεται μέ 3 διαδοχικές ποσότητες ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος 0,5 N ἀπό 10 ml ἡ κάθε μία. Τό διήθημα ἐξατμίζεται μέχρι ξηροῦ σέ κάψα λευκοχρύσου, ἔπειτα ἐρυθροπυρώνεται μέχρι σταθεροῦ βάρους. Τό βάρος τοῦ ὑπολείμματος δέν πρέπει νά ξεπερνᾶ τά 0,0175 g

Ἀντιμόνιο: ὄχι περισσότερο ἀπό 100 mg kg.

Ψευδάργυρος: όχι περισσότερο από 50 mg kg
Βάριο - διαλυτές ενώσεις: όχι περισσότερο άπο 5 mg kg.

Ε 172 – Ύδροξείδια καί όξείδια τοῦ σιδήρου

Σελήνιο: όχι περισσότερο άπό 1 mg kg
Ύδράργυρος: όχι περισσότερο άπό 1 mg kg

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

Αρίθμηση ΕΟΚ | Ονομασία | Όροι χρήσης

I Συντηρητικά

Ε 200 Σορβικό οξύ
Ε 201 Σορβικό νάτριο
Ε 202 Σορβικό κάλιο
Ε 203 Σορβικό ασβέστιο
Ε 210 Βενζοϊκό οξύ
Ε 211 Βενζοϊκό νάτριο
Ε 212 Βενζοϊκό κάλιο
Ε 213 Βενζοϊκό ασβέστιο
Ε 214 ρ-υδροξυβενζοϊκός αιθυλεστέρας
Ε 215 Άλας του νατρίου του ρ-υδρο-ξυβενζοϊκού αιθυλεστέρα
Ε 216 ρ-υδροβενζοϊκός προπυλεστέρας
Ε 217 Άλας νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού προπυλεστέρα
Ε 218 ρ-υδροξεβενζοϊκός μεθυλεστέρας
Ε 219 Άλας νατρίουτου ρ-υδροξυβενζοϊκού μεθυλεστέρα
Ε 220 Διοξείδιο του θείου
Ε 221 Θειώδες νάτριο
Ε 222 Όξινο θειώδες νάτριο
Ε 223 Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
Ε 224 Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
Ε 226 Θειώδες ασβέστιο
Ε 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο
Ε 230 Διφαινύλιο
Ε 231 Ορθοφαινυλοφαινόλη
Ε 232 Ορθοφαινυλοφαινολικό νάτριο

α) Αποκλειστικά για την επεξεργασία της επιφανείας των εσπεριδοειδών
β) Κατά τη διάθεση στη κατανάλωση
I) Τα υπολείμματα ανά KG εσπεριδοειδών (ολόκληροι καρποί) δεν πρέπει να υπερβαίνουν Τα 70 MG για το διφαινύλιο και τα 12 MG για την ορθοφαινυλοφαινόλη και το ορθοφαινυλοφαινολικό νάτριο.

Αρίθμηση Ονομασία | Όροι χρήσης

Το καθένα χωριστά ή τα δύο μαζύ, εκφρασμένο σε ορθοφαινυλοφαινόλη.
II. Η κατεργασία πρέπει να αναφέρεται
- Για το χονδρικό εμπόριο πάνω στα τιμολόγια και μια εξωτερική όψη των συσκευασιών με την ένδειξη "Συντηρημένο με" και το όνομα της ή των ουσιών που έχουν χρησιμοποιηθεί.
- Για το λιανικό εμπόριο με μία ευδιάκριτη ένδειξη που να διασφαλίζει την σαφή πληροφόρηση του καταναλωτή

Ε 233 2-(4-θειαζολυλο)-βενζιμιδαζόλιο (θειαβενδαζόλιο)... α) Αποκλειστικά για την επεξεργασία της επιφάνειας:
- των εσπεριδοειδών
- της μπανάνας
β) Κατά την διάθεση στην κατανάλωση
I) τα υπολείμματα ανά KG ολόκληρων καρπών δεν πρέπει να υπερβαίνουν
-Τα 6 MG για τα εσπεριδοειδή
-Τα 3 " " τις μπανάνες
II) Όσον αφορά τα εσπεριδοειδή
-Για το χονδρικό εμπόριο η κατεργασία πρέπει να αναφέρεται πάνω στα τιμολόγια και σε μία εξωτερική όψη των συσκευασιών με την ένδειξη "συντηρημένο με θειαβενδαζόλιο".
-Για το λιανικό εμπόριο με μία ευδιάκριτη ένδειξη που να διασφαλίζει την σαφή πληροφόρηση του καταναλωτή.
α) Η χρήση θειαβενδαζόλης επιτρέπεται για καρπούς που θα διατεθούν στην κατανάλωση πριν την 1-7-1982

Ε 236 Μυρμηκικό οξύ
Ε 237 " νάτριο
Ε 238 " ασβέστιο
Ε 239 Εξαμεθυλενοτετραμίνη

α) Για το τυρί "PROVOLONE" με τον όρο κατά τη διάθεση στην κατανάλωση η περιεκτικότητα (εκφρασμένη σε φορμαλδεΰδη) να μην υπερβαίνει τα 25 MG/KG PROVOLONE
β) Για τα διατηρημένα ψάρια και προϊόντα αλιείας με PH ανώτερο του 4,5 με τον όρο κατά τη διάθεση στη κατανάλωση η περιεκτικότητα να μην υπερβαίνει το 500MG/KG προϊόντος
γ) Για χαβιάρι και άλλα αυγά ψαριών με εξαίρεση τα καπνιστά, με τον όρο κατά τη διάθεση στη κατανάλωση η περιεκτικότητα να μην υπερβαίνει το 1 G/KG προϊόντος

ιι) Ουσίες που προορίζονται κυρίως για άλλες χρήσεις αλλά που έχουν και ιδιότητα συντηρητικού

Ε 249	Νιτρώδες κάλιο	Αποκλειστικά σε μίγμα με χλωριούχο νάτριο
Ε 250	Νιτρώδες νάτριο	Αποκλειστικά σε μίγμα με χλωριούχο νάτριο
Ε 251	Νιτρικό νάτριο	Μόνο του ή σε μίγμα με χλωριούχο νάτρι
Ε 252	Νιτρικό κάλιο	Μόνο του ή σε μίγμα με χλωριούχο νάτριο
Ε 260	Οξικό οξύ	
Ε 261	Οξικό κάλιο	
Ε 262	Διοξικό νάτριο (όξινο οξικό νάτριο)	
Ε 263	Οξικό ασβέστιο	
Ε 270	Γαλακτικό οξύ	
Ε 280	Προπιονικό οξύ	
Ε 281	Προπιονικό νάτριο	
Ε 282	Προπιονικό ασβέστιο	
Ε 283	Προπιονικό κάλιο	
Ε 290	Διοξείδιο του άνθρακα	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ

Γενικές παρατηρήσεις

α) Ἐκτός ἀντιθέτου ὑποδείξεως, οἱ ποσότητες καί τά ἑκατοστιαῖα ποσοστά ὑπολογίζονται σέ βάρος ἐπί τοῦ ἀνύδρου προϊόντος.

β) Ὅταν τό ἐν λόγω προϊόν δέν εἶναι καταρχήν ἄνυδρο καί τίθεται θέμα «πτητικῶν ὑλῶν», το νερό περιλαμβάνεται μέσα σ' αὐτές τίς ὕλες.

γ) Ὅταν ἡ διάρκεια τῆς ξηράνσεως δέν καθορίζεται, αὐτή νοεῖται «μέχρι σταθεροῦ βάρους».

δ) Ὅταν ἡ ἑρμηνεία τῶν κάτωθι θεσπιζομένων κριτηρίων ἀπαιτεῖ τόν ὁρισμό μερικῶν τεχνικῶν δεδομένων ὅπως «κενοῦ», πρέπει νά γίνει ἡ ἀναφορά στίς μεθόδους πού θεσπίζονται σέ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963.

	E 200 **Σορβικό ὀξύ**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μετατροπή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105°C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως	133-135°C ἔπειτα ἀπό ξήρανση ὑπό κενό ἐπί 4 ὧρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση ὑπό κενό, ἐπί 4 ὧρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 3%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὧρες σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος.
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2%
Ἀλδεΰδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%, ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 201 **Σορβικό νάτριο**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105°C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό ἐπί 4 ὧρες σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεΰδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 202 **Σορβικό κάλιο**
Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μή παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105°C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό ἐπί 4 ὧρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεΰδες	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

	E 203 **Σορβικό ἀσβέστιο**
Ὄψη	Λεπτή κρυσταλλική κόνις, μή παρουσιάζουσα μεταβολή ἔπειτα ἀπό θέρμανση στούς 105°C ἐπί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό ἐπί 4 ὧρες, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος

Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 98%, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 2%, προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Ἀλδεΰδες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΰδη

E 210 **Βενζοϊκό ὀξύ**

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	121,5-123,5 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5%
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή διάρκεια σταδιακῆς ὀξινίσεως ἑνός ἐξουδετερωμένου διαλύματος βενζοϊκοῦ ὀξέος, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,07% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,3% ἐκφρασμένα σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο σέ θειικό διάλυμα 0,1 N μετά μία ὥρα, σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Δοκιμασία θειικοῦ ὀξέος	Τό ψυχρό διάλυμα 0,5 g βενζοϊκοῦ ὀξέος σέ 5 ml θειικό ὀξύ 94,5-95,5% δέν πρέπει νά παρουσιάζει χρωματισμό πιό ἔντονο ἀπό ἐκεῖνο ἑνός ὑγροῦ ἀναφορᾶς περιέχοντος 0,2 ml χλωριοῦχο κοβάλτιο STC [1], 0,3 ml χλωριούχου σιδήρου STC [2], 0,1 ml θειικοῦ χαλκοῦ STC [3] καί 4,4 ml νεροῦ

E 211 **Βενζοϊκό νάτριο**

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	121,5-123,5 °C, ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ νατρίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει μία περιοχή τήξεως διάφορη ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος

---

(1) *Χλωριοῦχο κοβάλτιο STC:* Διαλύονται 65 gr περίπου χλωριούχου κοβαλτίου $CoCl_2 \cdot 6H_2O$ σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας ὁλικός ὄγκος 1000 ml. Εἰσάγονται 5 ml ἀκριβῶς ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 5 ml ὑπεροξειδίου τοῦ ὑδρογόνου 3%, κατόπιν 15 ml ἑνός διαλύματος 20% ὑδροξειδίου τοῦ νατρίου, ζέεται ἐπί 10 λεπτά, ψύχεται, προστίθενται 2 g ἰωδιοῦχο κάλιο καί 20 ml θειικό ὀξύ 25%. Ἔπειτα ἀπό πλήρη διάλυση τοῦ ἰζήματος ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 23,10 mg $CoCl_2 \cdot 6H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 59,5 mg $CoCl_2 \cdot 6H_2O$ ἀνά ml.

(2) *Τριχλωριοῦχος σίδηρος STC:* Διαλύονται 55 g περίπου τριχλωριούχου σιδήρου σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ, ἀρκετό γιά νά ληφθεῖ ἕνας ὄγκος ὁλικός ἀπό 1000 ml. Εἰσάγονται 10,0 ml ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 15 ml ὕδατος καί 3 g ἰωδιούχου καλίου, ἔπειτα ἀφήνεται σέ ἠρεμία τό μίγμα ἐπί 15 λεπτά. Διαλύεται μέ 100 ml ὕδατος, κατόπιν ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 27,03 mg $FeCl_3 \cdot 6H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 45,0 mg $FeCl_3 \cdot 6H_2O$ ἀνά ml.

(3) *Θειικός χαλκός STC:* Διαλύονται 65 g περίπου θειικοῦ χαλκοῦ $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ σέ μιά ποσότητα ἑνός μίγματος ἀπό 25 ml ὑδροχλωρικό ὀξύ καί 975 ml ὕδωρ, ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας τελικός ὄγκος ἀπό 1000 ml. Εἰσάγονται 10,0 ml ἀπό αὐτό τό διάλυμα ἐντός φιάλης ἀριθμοῦ ἰωδίου τῶν 250 ml, προστίθενται 40 ml ὕδατος, 4 ml ὀξεικοῦ ὀξέος καί 3 g ἰωδιοῦχο κάλιο. Ὀγκομετρεῖται τό ἰώδιο πού ἐλευθερώθηκε μέ θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία ἀμύλου ST (*). Ἕνα ml θειοθειικοῦ νατρίου (0,1 N) ἀντιστοιχεῖ σέ 24,7 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$. Διορθοῦται ὁ τελικός ὄγκος τοῦ διαλύματος μέ προσθήκη ἀρκετῆς ποσότητας τοῦ μίγματος ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ὕδατος γιά νά ληφθεῖ ἕνα διάλυμα περιέχον 62,4 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ ἀνά ml

(*) *Ἄμυλο ST:* Λειοτριβοῦνται 0,5 g ἀμύλου (ἄμυλο γεωμήλων, ἄμυλο ἀραβοσίτου ἤ διαλυτό ἄμυλο) μέ 5 ml ὕδατος, κατόπιν στήν κόλλα πού λαμβάνεται καί χωρίς νά σταματήσει ἡ ἀνακίνηση, προστίθεται μιά ποσότητα ὕδατος ἀρκετή γιά νά ληφθεῖ ἕνας τελικός ὄγκος 100 ml. Φέρεται σέ βρασμό ἐπί μερικά λεπτά, ἀφήνεται πρός ψύξη καί διηθεῖται. Τό ἄμυλο ST πρέπει νά εἶναι πρόσφατης παρασκευῆς

Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά g σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου βενζοϊκοῦ νατρίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

E 212 **Βενζοϊκό κάλιο**

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος, μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος διά ὀξινίσεως	121,5-123,5 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 26,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ καλίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06%, ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου βενζοϊκοῦ καλίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

E 213 **Βενζοϊκό ἀσβέστιο**

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	121,5-123,5 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 17,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C
Πολυκυκλικά ὀξέα	Κατά τή σταδιακή ὀξίνιση ἑνός διαλύματος, ἐνδεχομένως ἐξουδετερωθέντος, βενζοϊκοῦ ἀσβεστίου, τό πρῶτο ἵζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διάφορη ἐκείνης τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος
Ὀργανικό χλώριο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,06% ἀντιστοιχοῦν σέ 0,25% ἐκφρασμένο σέ μονοχλωροβενζοϊκά ὀξέα
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες	Ἐπιμονή τοῦ ρόζ χρωματισμοῦ μέ τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ἀνά γραμμάριο, σέ διάλυμα θειικοῦ ὀξέος (0,1 N) μετά μία ὥρα σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος
Βαθμός ὀξύτητας ἤ ἀλκαλικότητας	Ἡ ἐξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, ἑνός γραμμαρίου βενζοϊκοῦ ἀσβεστίου δέν πρέπει νά ἀπαιτεῖ περισσότερο ἀπό 0,25 ml NaOH (0,1 N) ἤ HCl (0,1 N)

E 214 **Αἰθυλικός ἐστέρας τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος**

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	115-118 °C

Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὧρες στούς 80 °C
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἐλεύθερα ὀξέα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,35% ἐκφρασμένο σέ π-ὑδροξυβενζοϊκό ὀξύ
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 215 Παράγωγο νατρίου τοῦ αἰθυλικοῦ ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική
Περιοχή τήξεως τοῦ ἐστέρα μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωμένου δι' ὀξινίσεως	115-118 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα σέ αἰθυλικό ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 83% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θειική	37-39%
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει νά παρουσιάζει ἕνα pH μεταξύ 9,9 καί 10,3
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 216 π-προπυλικός ἐστέρας τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	95-97 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὧρες στούς 80 °C
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,5% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὧρες στούς 80 °C
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἐλεύθερα ὀξέα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,35% ἐκφρασμένα σέ π-ὑδροξυβενζοϊκό ὀξύ
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 217 Παράγωγο νατρίου τοῦ π-προπυλικοῦ ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Ὄψη	Κόνις λευκή ἤ σχεδόν λευκή, κρυσταλλική, ὑγροσκοπική
Περιοχή τήξεως τοῦ ἐστέρα μή ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος διά ὀξινίσεως	94-97 °C ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα σέ προπυλικό ἐστέρα τοῦ π-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 85% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θειική	34-36%
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει νά παρουσιάζει ἕνα pH μεταξύ 9,8 καί 10,2
Σαλικυλικό ὀξύ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%

Ε 218 p-ὑδροξυβενζοϊκό μεθύλιο

Ὄψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, σχεδόν ἄοσμος
Περιοχή τήξεως:	125-128 °C
Περιεκτικότητα:	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,0% ἐκφρασμένο σέ $C_8H_8O_3$ κατόπιν ξηράνσεως ἐπί 2 ὧρες σέ 80 °C
Τέφρα θειική:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἐλεύθερα ὀξέα:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,7% εἰς p-ὑδροξυβενζοϊκό ὀξύ
Σαλικυλικό ὀξύ:	[illegible]

Απώλεια κατά τήν ξήρανση:	Όχι περισσότερο άπό 0,5% έπειτα άπό ξήρανση έπί 8 ώρες σέ 80 °C

Ε 219 παράγωγο νατρίου τοῦ μεθυλικοῦ ἐστέρα τοῦ p-ὑδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος

Όψη:	Κόνις λευκή, ύγροσκοπική
Περιοχή τήξεως τοῦ μεθυλικοῦ ἐστέρα:	Έπειτα άπό πλύση μέ νερό καί ξήρανση έπί 2 ώρες σέ 80 °C, τό λευκό ίζημα τό όποῖο λαμβάνουμε μέ όξίνιση διά ύδροχλωρικοῦ όξέος ένός ύδατικοῦ διαλύματος 10% (p/v) παραγώγου νατρίου τοῦ μεθυλικοῦ έστέρα τοῦ p-ὑδροξυβενζοϊκοῦ όξέος (χρησιμοποιήσατε ώς δείκτη χάρτη ήλιοτροπίου) πρέπει νά έχει περιοχή τήξεως μεταξύ 125 καί 128 °C
Περιεκτικότητα:	Όχι όλιγότερο άπό 99,5% $C_8H_7O_3Na$ ύπολογισμένο έπί ξηρᾶς ούσίας.
Ύγρασία:	Όχι περισσότερο άπό 5,0% (Karl-Fischer)
Τέφρα θειική:	40,0 έως 44,5% ύπολογισμένο έπί ξηρᾶς ούσίας
pH (διάλυμα 0,1% σέ ύδωρ άπηλλαγμένο άπό διοξείδιο τοῦ άνθρακος):	Όχι κατώτερο τοῦ 9,7 ούτε άνώτερο τοῦ 10,3
Σαλικυλικό όξύ:	Όχι περισσότερο άπό 0,1%

Ε 220 Διοξείδιο τοῦ θείου

Όψη	Άέριο άχρουν
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 99%
Μή πτητικές ούσίες	Όχι περισσότερο άπό 0,01%
Θειικός άνυδρίτης	Όχι περισσότερο άπό 0,1%
Άλλα άέρια (έκτός άερίων πού άπαντῶνται στήν κανονική σύνθεση τοῦ άτμοσφαιρικοῦ άέρα)	Ούδέν ίχνος
Σελήνιο	Όχί περισσότερο άπό 10 mg/kg

Ε 221 Θειώδες νάτριο
(άνυδρο ή μέ έπτά μόρια ΰδατος)

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή άχροοι κρύσταλλοι
Περιεκτικότητα: άνυδρο	Όχι όλιγότερο άπό 95% Na_2SO_3 καί όχι όλιγότερο άπό 48% SO_2
μέ έπτά μόρια ΰδατος	Όχι όλιγότερο άπό 48% Na_2SO_3 καί όχι όλιγότερο άπό 24% SO_2
Θειοθειικό	Όχι περισσότερο άπό 0,1% $Na_2S_2O_3$ μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2
Σίδηρος	Όχι περισσότερο άπό 50 mg/kg στό Na_2SO_3 μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2
Σελήνιο	Όχί περισσότερο άπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 222 Όξινο θειώδες νάτριο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 95% σέ $NaHSO_3$ καί όχι όλιγότερο άπό 58,4% σέ SO_2
Σίδηρος	Όχι περισσότερο άπό 30 mg/kg στό $NaHSO_3$
Σελήνιο	Όχι περισσότερο άπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 223 Μετα-διθειώδες νάτριο

Όψη	Κρύσταλλοι άχροοι ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 95% $Na_2S_2O_5$ καί όχι όλιγότερο άπό 64% SO_2
Σίδηρος	Οχι περισσότερο άπό 35 mg/kg στό $Na_2S_2O_5$
Σελήνιο	Οχι περισσότερο άπό 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 224 Μετα-διθειώδες κάλιο

Όψη	Κρύσταλλοι άχροοι ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	«Όχι λιγότερο από 90% $K_2S_2O_5$, και όχι λιγότερο από 51,8% SO_2, ενώ τό υπόλοιπο αποτελείται πρακτικά στό σύνολό του από θειικό κάλι
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg kg στό $K_2S_2O_5$
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 225 Μετα-διθειώδες ασβέστιο

Όψη	Κόνις λευκή ή τεμάχια μέ κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Όχι ολιγότερο από 95% CaS_2O_5 καί όχι ολιγότερο από 66% SO_2
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 35 mg kg στό CaC_2O_5
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 226 Θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική κόνις
Περιεκτικότητα:	Όχι ολιγότερο από 95% $CaSO_3.2H_2O$ καί όχι ολιγότερο από 39% SO_2
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0.1%, εκφρασμένο σέ SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σέ Cl
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 0,005%
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

Ε 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Υδατικό διάλυμα χρώματος ανοικτού κιτρινοπρασινίζοντος, έχον σαφή οσμή διοξειδίου τού θείου
Περιεκτικότητα:	6 έως 8% (p/v) διοξειδίου τού θείου καί 2,5 έως 3,5% (p/v) οξειδίου τού ασβεστίου αντιστοιχούντα σέ 10-14% (p/v) όξίνου θειώδους ασβεστίου [$Ca(HSO_3)_2$]
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ SO_2

«Ε 230 Διφαινύλιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή
Περιοχή τήξεως	68,5-70,5 °C
Περιεκτικότητα	Όχι ολιγότερο από 99,8%
Βενζόλιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg
Αρωματικές αμίνες	Όχι περισσότερο από 2 mg/kg εκφρασμένες σέ ανιλίνη
Φαινολικά παράγωγα	Όχι περισσότερο από 5 mg/kg εκφρασμένα σέ φαινόλη
Τριφαινύλιο καί ανώτερα πολυφαινυλικά παράγωγα	Όχι περισσότερο τοῦ 0,2%
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	Απουσιάζουν
Δοκιμή διά θειικού οξέος	Η ανάμιξη 1 g διφαινυλίου καί 5 ml πυκνού θειικού όξέος δέν δίδει, έν ψυχρῷ, ουδεμία χρωση»

«Ε 231 Ορθοφαινυλοφαινόλη

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή
Περιοχή τήξεως	56-58 °C
Περιεκτικότητα	Όχι ολιγότερο από 99%
Διφαινυλαιθέρας	Όχι περισσότερο από 0,3%

Π-φαινυλοφαινόλη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%
α-ναφθόλη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,01%
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%»

«Ε 232 Ὀρθοφαινυλοφαινολικό νάτριο

Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ἤ ἐλαφρῶς κιτρινωπή
Περιοχή τήξεως τῆς ὀρθοφαινυλοφαινόλης μή ἀνακρυσταλλωθείσης ἀπομονωθείσης διά ὀξινίσεως	56-58 °C μετά ἀπό ξήρανση σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
pH	Τό ὑδατικό διάλυμα 2% πρέπει νά παρουσιάζει pH μεταξύ 11,1–11,8
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 95% ἤ $C_{12}H_9ONa \cdot 4H_2O$
Διφαινυλαιθέρας	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,3%
Π-φαινυλοφαινόλη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1%
α-ναφθόλη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,01%»

Ε 233 2-(4-θειαζολύλ) βενζιμιδαζόλη (θειαβενδαζόλη)

Ὄψη:	Κόνις ἄοσμος, λευκή ἤ σχεδόν λευκή
Περιοχή τήξεως:	296-303 °C
Περιεκτικότητα:	98 ἕως 101% $C_{10}H_7N_3S$ ὑπολογισμένο ἐπί ἀνύδρου προϊόντος
Τέφρα θειική:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2%
Ὑγρασία:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5% (Karl-Fischer)
Ἀπορρόφηση στό ὑπεριῶδες (0,0005% p/v HCl 0,1 N):	$E^{1\%}_{1\,cm}$ στά 302 ± 2 nm = περίπου 1 230 $E^{1\%}_{1\,cm}$ στά 258 ± 2 nm = περίπου 200 $E^{1\%}_{1\,cm}$ στά 243 ± 2nm = περίπου 620 Σχέση $\frac{\text{ἀπορρόφηση στά 241-245nm}}{\text{ἀπορρόφηση στά 300-304nm}}$ = 0,47-0,53 Σχέση $\frac{\text{ἀπορρόφηση στά 256-260nm}}{\text{ἀπορρόφηση στά 300-304 nm}}$ = 0,14-0,18
Σελήνιο:	10 mg/kg

Ε 236 Μυρμηκικό ὀξύ

Ὄψη:	Ὑγρό διαυγές, ἄχρουν, λίαν διαβρωτικό, μέ χαρακτηριστική δηκτική ὀσμή
Περιεκτικότητα:	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 98% CH_2O_2
Ὀξικό ὀξύ:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5%
Θειικά:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 40mg/kg, ἐκφρασμένα σέ SO_4
Θειώδη:	Διαλύσατε 25ml μυρμηκικοῦ ὀξέος σέ 25 ml ὕδατος, προσθέσατε 0,1 ml διαλύματος ἰωδίου 0,1 N. Τό διάλυμα πρέπει νά διατηρήσει ἕναν σαφή κίτρινο χρωματισμό
Χλωριοῦχα:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 50mg/kg ἐκφρασμένα σέ Cl
Εἰδικό βάρος:	1,216-1,220 (20/20 °C)
Μή πτητικές οὐσίες:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05%
Ἀλδεῦδες:	Ἕνα διάλυμα 5%, ἐλαφρά ἀλκαλικό, θερμαινόμενο δέν πρέπει νά ἀναδύει ἰσχυρά ὀσμή ἤ ὀσμή καύσεως
Φορμαλδεΰδη:	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,1% τῆς περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο μέ τήν βοήθεια χρωμοτροπικοῦ ὀξέος
Ὀξαλικό ὀξύ:	Ὄχι περισσότερο τοῦ 0,5% τῆς περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο ὡς ὀξαλικό ἀσβέστιο καί ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ

Ε 237 Μυρμηκικό νάτριο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι ολιγότερο από 98% $NaCHO_2$ έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στούς 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στούς 105 °C
Βαθμός οξύτητος ή αλκαλικότητος:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού νατρίου μέ δείκτη φαινολοφθαλεΐνη δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0.5 ml HCL 0.1 N ή NaOH 0.1 N
Αλδεΰδες:	Ένα διάλυμα 5% δέν πρέπει νά αναδύει θερμαινόμενο ισχυρά οσμή ή οσμή καύσεως
Φορμαλδεΰδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% τής περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο μέ τή βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Οξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,5% τής περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο ώς οξαλικό ασβέστιο καί εκφρασμένο σέ οξαλικό οξύ

Ε 238 Μυρμηκικό ασβέστιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι ολιγότερο από 98% $CaC_2H_2O_4$ έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στούς 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στούς 105 °C
Ουσίες αδιάλυτες στό ύδωρ:	Όχι περισσότερο από 0,5%
Βαθμός οξύτητος ή αλκαλικότητος:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού ασβεστίου παρουσία φαινολοφθαλεΐνης δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,5 ml HCl 0,1 N ή NaOH 0,1 N
Αλδεΰδες:	Ένα διάλυμα 5% δέν πρέπει νά αναδύει κατά τή θέρμανση ισχυρά οσμή ή οσμή καύσεως
Φορμαλδεΰδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% τής περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό ασβέστιο, προσδιορισμένο μέ τή βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Οξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,3% τής περιεκτικότητος σέ μυρμηκικό ασβέστιο προσδιορισμένο ώς οξαλικό ασβέστιο καί έκφρασμένο σέ οξαλικό οξύ

Ε 239 Έξαμεθυλενοτετραμίνη

Όψη:	Κόνις κρυσταλλική, άχρους ή λευκή
Περιεκτικότητα:	Όχι ολιγότερο από 99% $C_6H_{12}N_4$
Απώλεια κατά τήν ξήρανση:	Όχι περισσότερο από 0,5% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες υπό κενό στούς 105 °C παρουσία πεντοξειδίου τού φωσφόρου
Σημείο εξαχνώσεως:	Εξαχνούται στούς 260 °C περίπου
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0,005% εκφρασμένο σέ SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,005% εκφρασμένο σέ Cl

Ε 249 Νιτρώδες κάλιο

Όψη:	Κόκκοι διαρρέοντες, λευκοί ή υποκίτρινοι
Περιεκτικότητα:	Όχι ολιγότερο από 95% έπειτα από ξήρανση επί 4 ώρες παρουσία διοξειδίου τού πυριτίου
pH (διάλυμα 5% σέ ύδωρ απηλλαγμένο από διοξείδιο τού άνθρακα καί αμμωνία):	Όχι κατώτερο τού 6,0 ούτε ανώτερο τού 9,0

	E 250 **Νιτρώδες νάτριο**
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ἢ τεμάχια παρουσιάζοντα κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 98% ἔπειτα ἀπό ξήρανση σέ κενό, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος, τό ὑπόλοιπο πρέπει νά ἀποτελεῖται πρακτικῶς ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό νιτρικό νάτριο
Ὕδωρ	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1%

	E 251 **Νιτρικό νάτριο**
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105°C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105°C
Νιτρώδη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένα σέ $NaNO_2$

	E 252 **Νιτρικό κάλιο**
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105°C
Πτητικές οὐσίες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105°C
Νιτρώδη	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένα σέ $NaNO_2$

	E 260 **Ὀξεικό ὀξύ(1)**
Όψη	Ὑγρό διαυγές, ἄχρουν
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99,4%
Σημεῖο ζέσεως	118°C ὑπό 760 mm τοῦ Hg
Οὐσίες μή πτητικές	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,005%
Μυρμηκικό ὀξύ, μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου

	E 261 **Ὀξεικό κάλιο**
Όψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι, διαρρέοντες
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 200°C
Μυρμηκικό ὀξύ Μυρμηκικά ἅλατα καί ἄλλες ἀκαθαρσίες ὀξειδούμενες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐκφρασμένο σέ μυρμηκικό ὀξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ὑπερμαγγανικοῦ καλίου

	E 262 **Διοξεικό νάτριο(2)**
Όψη	Κρύσταλλοι ἄχροοι, ἢ κόνις λευκή, κρυσταλλική
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Τό ὑδατικό διάλυμα 10% πρέπει νά εἶναι διαυγές

(1) Τά δεδομένα ἀναφέρονται σέ ὀξεικό ὀξύ glacial. Για τα ὑδατικά διαλύματα πρέπει να ὑπολογίζονται οἱ τιμές πού ἀντιστοιχοῦν στην περιεκτικότητά τους σέ ὀξεικό ὀξύ glacial.

(2) Δύναται νά περιέχει μια μικρή περίσσεια ὀξεικοῦ ὀξέος ἢ ὀξεικοῦ νατρίου

Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα καί άλλες άκαθαρσίες όξειδούμενες	Όχι πλέον άπό 0,2% έκφρασμένο σέ μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου
Όξεικό όξύ, όξεικό νάτριο καί νερό	Όχι όλιγότερο άπό 99,7% συνολικά καί όχι όλιγότερο άπό 40% σέ όξεικό όξύ

Ε 263 Όξεικό άσβέστιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 99% μετά άπό ξήρανση στούς 200°C
Ούσίες πτητικές	Όχι περισσότερο άπό 10,5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 200°C
pH	Τό ύδατικό διάλυμα 10% πρέπει νά παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 7,0 καί 9,0
Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα καί άλλες άκαθαρσίες όξειδούμενες	Όχι περισσότερο άπό 0,2% έκφρασμένο σέ μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου

Ε 270 Γαλακτικό όξύ(1)

Όψη	Ύγρό διαυγές, έλαφρώς πυκνόρρευστο, άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 80%
Λιπαρά όξέα	Ούδέν ίχνος προσδιορίσιμο
Άσβέστιο	Όχι περισσότερο άπό 0,05%
Θειικά	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έκφρασμένο σέ SO_4
Χλωριούχα	Όχι περισσότερο άπό 0,02% έκφρασμένο σέ Cl
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,3%
Σίδηρος	Όχι περισσότερο άπό 20 mg/kg
Βάριο	Ούδέν ίχνος προσδιορίσιμο
Όξαλικό όξύ	Όχι περισσότερο άπό 0,15%
Σιδηροκυανιούχα	Ούδέν ίχνος
Ούσίες άναγωγικές	Ούδεμία άναγωγή τοῦ φελιγγείου ύγρού

Ε 280 Προπιονικό όξύ(2)

Όψη	Ύγρό άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 99%
Πτητικές ούσίες	Όχι περισσότερο άπό 0,05%
Άλδεΰδες	Όχι περισσότερο άπό 0,1% έκφρασμένο σέ φορμαλδεΰδη
Σίδηρος	Όχι περισσότερο άπό 30% mg/kg

Ε 281 Προπιονικό νάτριο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπό 99% έπειτα άπό ξήρανση έπί 2 ώρες στούς 105°C
Πτητικές ούσίες	Όχι περισσότερο άπό 4% προσδιορισμένο έπειτα άπό ξήρανση έπί 2 ώρες στούς 105°C

(1) Τά δεδομένα άναφέρονται σέ ύδατικό διάλυμα 80-85%. Γιά τά ύδατικά διαλύματα μέ μικρότερες συγκεντρώσεις θά πρέπει νά ύπολογίζονται οί τιμές πού άντιστοιχούν στην περιεκτικότητα τους σε γαλακτικό όξύ.

(2) Τά δεδομένα άναφέρονται στό άνυδρο προπιονικό όξύ. Γιά ύδατικά διαλύματα πρέπει νά ύπολογίζονται οί τιμές πού άντιστοιχούν στην περιεκτικότητα τους σέ προπιονικό όξύ.

Ουσίες αδιάλυτες στό νερό	Όχι πλέον τοῦ 0,3%
Ουσίες εὐκόλως ὀξειδούμενες	Οὐδέν ἴχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg

E 282 **Προπιονικό ἀσβέστιο**

Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὧρες στούς 105°C
Ουσίες πτητικές	Όχι περισσότερο ἀπό 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 2 ὧρες στούς 105°C
Ουσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Όχι περισσότερο ἀπό 0,3%
Ουσίες εὐκόλως ὀξειδούμενες	Οὐδέν ἴχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο ἀπό 30mg/kg

E 283 Προπιονικό κάλιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι ὀλιγότερο ἀπό 99% ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 2 ὧρες στούς 105 °C
Πτητικές οὐσίες:	Όχι περισσότερο ἀπό 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 2 ὧρες στούς 105 °C
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό ὕδωρ:	Όχι περισσότερο ἀπό 0,3%
Οὐσίες εὔκολα ὀξειδούμενες:	Οὐδέν ἴχνος
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg

E 290 **Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα**

Όψη	Ἀέριο ἄχρουν
Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγότερο ἀπό 99% CO_2 κατ' ὄγκον
Ὀξύτητα	Ἡ διαβίβαση 915 ml τοῦ ἀερίου διά μέσου 50 ml ὕδατος προσφάτως βρασθέντος, δέν πρέπει νά ἀποδίδει σέ αὐτό ὀξύτητα, ὡς πρός τήν ἡλιανθίνη, ἀνώτερη ἐκείνης 50 ml ὕδατος προσφάτως βρασθέντος περιέχοντων 1 ml ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (0,1 N)
Οὐσίες ἀναγωγικές, ὑδρόθειο καί φωσφίνη	Ἡ διαβίβαση 915 ml ἀερίου διά μέσου 25 ml ἀντιδραστηρίου ἀμμωνιακοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου περιεχόντων 3 ml ἀμμωνίας δέν πρέπει νά προκαλεῖ οὔτε θόλωμα, οὔτε ἀμαύρωση αὐτοῦ τοῦ διαλύματος
Μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα	Ἕνα ἀραιό διάλυμα αἵματος ἔπειτα ἀπό ἀνάδευση μέ έναν ὄγκο 915 ml ἀερίου καί προσθήκη ἑνός μίγματος πυρογαλλόλης καί ταννικοῦ ὀξέος, δέν πρέπει νά παρουσιάζει χρῶμα ρόζ, ἀλλά ἕνα χρωματισμό γκρί συγκρίσιμο μέ τόν παραγόμενο μέ τίς ἴδιες συνθῆκες ἀπό ἕναν ἴσο ὄγκο ἀερίου διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα παραχθέντα δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ὀξίνου ἀνθρακικοῦ νατρίου μέ ὑδροχλωρικό ὀξύ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ

ΜΕΡΟΣ I

Αντιοξειδωτικά

Αρίθμηση ΕΟΚ	Ονομασία
Ε 300	L-ασκορβικό οξύ
Ε 301	L-ασκορβικό νάτριο
Ε 302	L-ασκορβικό ασβέστιο
Ε 303	5,6 διακετυλο-L-ασκορβικό οξύ
Ε 304	6-παλμιτυλο-L-ασκορ ικό οξύ
Ε 306	Εκχυλίσματα φυσικής προέλευσης, πλούσια σε τοκοφερόλες
Ε 307	Συνθετική άλφα -τοκοφερόλη
Ε 308	Συνθετική γάμα τοκοφερόλη
Ε 309	Συνθετική δέλτα τοκοφερόλη
Ε 310	Γαλλικός προπυλεστέρας
Ε 311	Γαλικός οκτυλεστέρας
Ε 312	Γαλλικός δωδεκυλεστέρας
Ε 320	Βουτυλοϋδραξυανισόλη (ΒΗΑ)
Ε 321	Βουτυλοϋδροξυτολουόλιο (ΒΗΤ)

ΜΕΡΟΣ II

Ουσίες με αντιοξειδωτική δράση αλλά και άλλες ιδιότητες

Ε 220 Διοξείδιο του θείου
Ε 221 Θειώδες νάτριο
Ε 222 Όξινο θειώδες νάτριο
Ε 223 Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
Ε 224 Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
Ε 226 Θειώδες ασβέστιο
Ε 322 Λεκιθίνες

ΜΕΡΟΣ III

Ουσίες που ενισχύουν την αντιοξειδωτική δράση άλλων ουσιών

Ε 270 Γαλακτικό οξύ
Ε 325 Γαλακτικό νάτριο
Ε 326 Γαλακτικό κάλιο
Ε 327 Γαλακτικό ασβέστιο
Ε 330 Κιτρικό οξύ
Ε 331 Άλατα νατρίου του κιτρικού οξέος
Ε 332 Άλατα καλίου του κιτρικού οξέος
Ε 333 Άλατα ασβεστίου του κιτρικού οξέος
Ε 334 Τρυγικό οξύ
Ε 335 Άλατα νατρίου του τρυγικού οξέος
Ε 336 Άλατα καλίου του τρυγικού οξέος
Ε 337 τρυγικό καλιονάτριο
Ε 338 Ορθοφωσφορικό οξύ
Ε 339 Άλατα νατρίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 340 Άλατα καλίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 341 Άλατα ασβεστίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 372c Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των εδωδίμων λιπαρών οξέων

ΜΕΡΟΣ IV

Ουσίες για την διάλυση ή αραίωση των ουσιών που περιλαμβάνονται στα μέρη I-III

Ονομασία

1. Νερό πόσιμο, νερό απιονισμένο, νερό αποσταγμένο
2. Εδώδιμα λάδια
3. Εδώδιμα λίπη
4. Αιθυλική αλκοόλη
5. Γλυκερίνη
6. Σορβίτης
7. Προπυλενο-γλυκόλη (1,2 Προπανοδιόλη)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

α) Πλήν ἀντιθέτου ὑποδείξεως, οἱ ποσότητες καὶ τὰ ἑκατοστιαῖα ποσοστά ὑπολογίζονται κατά βάρος ἐπί ἀνύδρου προϊόντος.

β) Ὅταν τό ὑπό συζήτηση προϊόν δέν εἶναι ἐξαρχῆς ἄνυδρο καί τίθεται θέμα πτητικῶν ὑλῶν, αὐτές περιλαμβάνουν, σημειωτέον, ὅλο τό νερό συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ κρυσταλλικοῦ τοιούτου.

γ) Ὅταν δέν καθορίζονται ἡ θερμοκρασία καί ἡ διάρκεια τῆς ξηράνσεως, αὐτές πρέπει νά νοοῦνται μέχρι λήψεως σταθεροῦ βάρους καί σε θερμοκρασία 105° C.

δ) Ὅταν ἡ ἑρμηνεία τῶν κριτηρίων πού καθορίζονται κατωτέρω ἀπαιτεῖ τόν ὁρισμό μερικῶν τεχνικῶν δεδομένων ὡς ἐπί παραδείγματι τοῦ κενοῦ, πρέπει νά ἀναφερόμεθα στίς μεθόδους ἀναλύσεως πού θεσπίζονται σέ ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας πού ἀφορᾶ τά ἀντιοξειδωτικά.

ε) Ὅταν ὑποδεικνύεται ἡ συγκέντρωση ἑνός διαλύματος, αὐτή πρέπει νά νοεῖται ὡς μᾶζα/ὄγκος, πλήν ἀντιθέτου ὑποδείξεως.

ζ) Οἱ θερμοκρασίες ἀναφέρονται πάντοτε σέ βαθμούς Κελσίου.

η) Τά εἰδικά κριτήρια καθαρότητος τά ἐφαρμοζόμενα στίς οὐσίες Ε 220 ἕως Ε 224, Ε 226 καί Ε 270 καθορίζονται στήν ὁδηγία 65/66/ΕΟΚ

θ) Τά εἰδικά κριτήρια καθαρότητος τά ἐφαρμοζόμενα στή σορβιτόλη, τή γλυκερίνη καί τήν οὐσία Ε 472 ε) καθορίζονται στήν ὁδηγία 78/663/ΕΟΚ.

Ε 300 – L-ἀσκορβικό ὀξύ

Χημική περιγραφή	(+)-L-ἀσκορβικό ὀξύ, 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνη $C_6H_8O_6$.
Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ἤ ἐλαφρῶς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	189° - 193° C μέ μικρά ἀποσύνθεση.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_6H_8O_6$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Εἰδική στροφική ἱκανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +20,5°$ ἕως $+21,5°$ (C = 10% σέ νερό).
Πτητικές ὗλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος ἤ φωσφορικοῦ ἀνυδρίτου.
pH	2,4 ἕως 2,8 σέ ὑδατικό διάλυμα 2%.

Ε 301 – L-ἀσκορβικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Ἅλας νατρίου τοῦ (+)-L-ἀσκορβικοῦ ὀξέος, ἐνολικό νάτριο τῆς 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνης, $C_6H_7O_6Na$.

Όψη	Κόνις κρυσταλλική ή ἐλαφρῶς κιτρινωπή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο ἀπό 99% $C_6H_7O_6Na$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Εἰδική στροφική ἱκανότητα	$[a]_D^{20}$ = +103° ἕως +106° (C = 5% σέ νερό).
Πτητικές ὕλες	Όχι περισσότερο ἀπό 0,3%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος ἤ φωσφορικοῦ ἀνυδρίτου.
pH	6,0 ἕως 8,0 ἐντός ὑδατικοῦ διαλύματος 10%.

E 302 — L-ἀσκορβικό ἀσβέστιο

Χημική περιγραφή	Άλας ἀσβεστίου τοῦ (+)-L-ἀσκορβικοῦ ὀξέος. $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ἤ πολύ ἐλαφρά τεφρά.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο ἀπό 99% $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν ἔπειτα ἀπό ξήρανση ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος ἤ φωσφορικοῦ ἀνυδρίτου.
Εἰδική στροφική ἱκανότητα	$[a]_D^{20}$ = +95° ἕως +97° (C = 5% σέ νερό).
Πτητικές ὕλες	Όχι περισσότερο ἀπό 0,3% (1), προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος ἤ φωσφορικοῦ ἀνυδρίτου.
pH	6,0 ἕως 7,5 σέ ὑδατικό διάλυμα 10%.

E 303 — διακετυλο-5,6-L-ἀσκορβικό ὀξύ

Χημική περιγραφή	Διοξικός ἐστέρας τοῦ ἀσκορβικοῦ ὀξέος, παράγωγος τοῦ (+)-L-ἀσκορβικοῦ ὀξέος. $C_{10}H_{12}O_8$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ἤ ἐλαφρῶς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	155 - 158 °C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο ἀπό 99% $C_{10}H_{12}O_8$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Εἰδική στροφική ἱκανότητα	$[a]_D^{20}$ = -77° ἕως -79° (C = 2% σέ μεθανόλη).
Πτητικές ὕλες	Όχι περισσότερο ἀπό 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σέ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος ἤ φωσφορικοῦ ἀνυδρίτου.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο ἀπό 0,1% τῆς οὐσίας, ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν, ἔπειτα ἀπό ἀποτέφρωση στούς 800±25 °C

E 304 — παλμιτυλο-6-L-ἀσκορβικό ὀξύ

Χημική περιγραφή	Παλμιτικός ἐστέρας τοῦ ἀσκορβικοῦ ὀξέος, παράγωγο τοῦ (+)-L-ἀσκορβικοῦ ὀξέος, παλμιτικός ἐστέρας τοῦ L-ἀσκορβικοῦ ὀξέος, 6-0-παλμιτυλο-3-οξο-L-γαλοφουρανολακτόνη, $C_{44}H_{38}O_7$.

Όψη	Κόνις άχνώδης, λευκή ή λευκοκιτρινωπή ή κρύσταλλοι λευκοκιτρινωποί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 98% $C_{22}H_{38}O_7$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών
Περιοχή τήξεως	111-113°C (μετάβαση σέ πυκνόρρευστη μορφή χωρίς σαφή τήξη).
Ειδική στροφική ικανότητα	Όχι περισσότερο άπό 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως έπί 24 ώρες, σέ ξηραντήρα θειικού όξέος ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο άπό 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως έπί 24 ώρες σέ θερμοκρασία περιβάλλοντος, σέ ξηραντήρα θειικού όξέος ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,2% έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών, έπειτα άπό άποτέφρωση στούς 800±25°C.

Ε 306 — έκχυλίσματα φυσικής προελεύσεως πλούσια σέ τοκοφερόλες

Χημική περιγραφή	Συμπυκνωμένο μίγμα τοκοφερολών πού έχει παραληφθεί άπό θρώσιμα φυτικά έλαια ή ύποπροϊόντα τους.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, έρυθροκάστανο έως έρυθρό.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 34% τοκοφερόλες συνολικώς(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο άπό 0,928 καί όχι άνώτερο άπό 0,951(1).
Ελεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι περισσότερο άπό 3%, έκφρασμένο σέ έλαϊκό όξύ(1).

Ε 307 — άλφα - τοκοφερόλη, συνθετική

Χημική περιγραφή	Συνθετική dl. α-τοκοφερόλη, 2, 5, 7, 8-τετραμέθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκυλο)-6-χρωμανόλη, $C_{29}H_{50}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, έλαφρώς κίτρινο, μετατρεπόμενο σέ σκοτεινότερο διά έκθέσεως στόν άέρα ή τό φώς.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 96% $C_{29}H_{50}O_2$(1).
Δείκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος άπό 1,503 καί όχι άνώτερος άπό 1,507(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο άπό 0,947 καί όχι άνώτερο άπό 0,958(1).
Ειδική άπορρόφηση $E_{1\,cm}^{1\%}$ *σέ αίθανόλη*	Άπορρόφηση στά 292 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (292 nm): όχι λιγότερο άπό 72 καί όχι περισσότερο άπό 76.
	Άπορρόφηση στά 255 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (255 nm): όχι λιγότερο άπό 6,0 καί όχι περισσότερο άπό 8,0.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,1% έπειτα άπό άποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C(1)

Ε 308 — γ-τοκοφερόλη συνθετική

Χημική Περιγραφή	DL-γ-τοκοφερόλη συνθετική, 2, 7, 8-τριμεθυλο-2-(4', 8' 12'- τριμεθυλοτριδέκυλο)-6-χρωμανόλη, $C_{28}H_{48}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ἐλαφρῶς κίτρινο, μετατρεπόμενο σέ σκοτεινότερο διά ἐκθέσεως στόν ἀέρα ἤ τό φῶς.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο ἀπό 97% $C_{28}H_{48}O_2$(1).
Δείκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος ἀπό 1,503 καί ὄχι ἀνώτερος ἀπό 1,507(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο ἀπό 0,948 καί ὄχι ἀνώτερο ἀπό 0,959(1).
Ειδική ἀπορρόφηση $E_{1\,cm}^{1\%}$ *σέ αἰθανόλη*	Απορρόφηση στά 298 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (298 nm): ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 91 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 97.
	Απορρόφηση στά 257 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (257 cm): ὄχι ὀλιγότερο ἀπό 5,0 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 8,0
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο ἀπό 1% ἔπειτα ἀπό ἀποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C(1).

Ε 309 - δ - τοκοφερόλη συνθετική

Χημική περιγραφή	DL-δ-τοκοφερόλη συνθετική, 2-8-διμεθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκυλο)-6-χρωμανόλη, $C_{27}H_{46}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ἐλαφρῶς κίτρινο ἤ πορτοκαλόχρουν, μετατρεπόμενο σέ σκοτεινότερο διά ἐκθέσεως στόν ἀέρα ἤ τό φῶς.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο ἀπό 97% $C_{27}H_{46}O_2$(1).
Δείκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος ἀπό 1,500 καί ὄχι ἀνώτερος ἀπό 1,504(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο ἀπό 0,952 καί ὄχι ἀνώτερο ἀπό 0,962(1).
Ειδική ἀπορρόφηση $E_{1\,cm}^{1\%}$ *σέ αἰθανόλη*	Απορρόφηση στά 298 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (298 nm): ὄχι λιγότερο ἀπό 89 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 95.
	Απορρόφηση στά 257 nm: $E_{1\,cm}^{1\%}$ (257 nm): ὄχι λιγότερο ἀπό 3,0 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 6,0.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο ἀπό 0,1% ἔπειτα ἀπό ἀποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C(1).

Ε 310 – γαλλικός προπυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός προπυλεστέρας, n-προπυλικός ἐστέρας τοῦ 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκοῦ ὀξέος, $C_{10}H_{12}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ἕως λευκοκιτρινωπή.

Περιεκτικότητα	Όχι όλιγότερο άπο 99% $C_{10}H_{12}O_5$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών
Περιοχή τήξεως	146 - 150 °C έπειτα άπό ξήρανση στούς 110 °C έπί 4 ώρες.
Ειδική άπορρόφηση $E^{1\%}_{1\,cm}$ *σε αίθανόλη*	Απορρόφηση στά 275 nm $E^{1\%}_{1\,cm}$ (275 nm), όχι λιγότερο άπό 485 καί όχι περισσοτερο άπό 505.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο άπό 1,0%, προσδιορισμένο έπειτα άπό ξήρανση στούς 110 °C έπί 4 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έπι ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών, έπειτα άπό άποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξέα	Όχι περισσότερα άπό 0,5% έκφρασμένο σέ γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικοῦ όξέος άντιστοιχούντων σέ 1 ml ύδροξειδίου τοῦ νατρίου 0,05 N).
Όργανοχλωριοῦχα παράγωγα	Όχι περισσότερα άπό 100 mg/kg έκφρασμένα σέ χλώριο.

Ε 311 – γαλλικός όκτυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός όκτυλεστέρας, έστέρας n-όκτυλικός τοῦ 3,4,5-τριυδροξυβενζόικοῦ όξέος, $C_{15}H_{22}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή λίαν έλαφρῶς κιτρινίζουσα.
Περιοχή τήξεως	99 - 102,5 °C έπειτα άπό ξήρανση στούς 90 °C έπί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 98,5% $C_{15}H_{22}O_5$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Ειδική άπορρόφηση $E^{1\%}_{1\,cm}$ *σε αίθανόλη*	Μεγίστη άπορρόφηση στά 275 nm, $E^{1\%}_{1\,cm}$ (275 nm): όχι λιγότερο άπό 375 καί όχι περισσότερο άπό 390.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο άπό 0,5 προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 90 °C έπί 6 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών, έπειτα άπό άποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξέα	Όχι περισσότερο άπό 0,5% έκφρασμένο σέ γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικοῦ όξέος άντιστοιχούντων σέ 1 ml ύδροξειδίου τοῦ νατρίου 0,05 N).
Όργανοχλωριοῦχα παράγωγα	Όχι περισσότερο άπό 100 mg/kg έκφρασμένα σέ χλώριο.

Ε 312 – γαλλικός δωδεκυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός δωδεκυλεστέρας, γαλλικός λαυριλεστέρας, n-δωδεκυλικός έστέρας τοῦ 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκοῦ όξέος, $C_{19}H_{30}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή έως λευκοκιτρίνη.
Περιοχή τήξεως	95 έως 98 °C έπειτα άπό ξήρανση στούς 90 °C έπί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 98,5% $C_{19}H_{30}O_5$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.

Ειδική απορρόφηση $E^{1\%}_{1\,cm}$ *σέ αιθανόλη*	Απορρόφηση στά 276 nm: $E^{1\%}_{1\,cm}$ (275 nm): όχι λιγότερο άπό 300 καί περισσότερο άπό 325.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο άπό 0,5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 90 °C έπί 6 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έπί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών ύλών, έπειτα άπό αποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα οξέα	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έκφρασμένο σέ γαλλικό όξύ (8,056 mg γαλλικού όξέος αντιστοιχούντων σέ 1 ml ύδροξειδίου τού νατρίου, 0,05 N).
Οργανοχλωριούχα παράγωγα	Όχι περισσότερο άπό 100 mg/kg έκφρασμένα σέ χλώριο.

Ε 320 – βουτυλοϋδροξυανισόλη (BHA)

Χημική περιγραφή	Μίγμα άπό 3 καί 2-tert-βουτυλο-4-υδροξυανισόλη, 2 καί 3-tert-βουτυλο-4-μεθοξυφαινόλη, $C_{11}H_{16}O_2$.
Όψη	Κόνις ή ευμεγέθεις κρύσταλλοι κηρώδους έμφανίσεως, λευκοί έως έλαφρώς κιτρινίζοντες μέ έλαφρά άρωματική όσμή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 98,5% $C_{11}H_{16}O_2$ καί όχι λιγότερο άπό 85% άπό τό ισομερές 3-τετρα-βουτυλο-4-υδροξυανισόλη(¹).
Ειδική απορρόφηση $E^{1\%}_{1\,cm}$ *σέ αιθανόλη*	Απορρόφηση στά 290 nm: $E^{1\%}_{1\,cm}$ (290 nm): όχι λιγότερο άπό 190 καί όχι περισσότερο άπό 210. Απορρόφηση στά 228 nm: $E^{1\%}_{1\,cm}$ (228 nm): όχι λιγότερο άπό 326 καί όχι περισσότερο άπό 345.
Περιεκτικότητα σε 4-υδροξυανισόλη	Όχι περισσότερο άπό 0,5%.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έπειτα άπό αποτέφρωση στούς 280 ± 25 °C(¹).

Ε 321 – βουτυλοϋδροξυτολουόλιο (BHT)

Χημική περιγραφή	2,6-tert-βουτυλο-1-κρεζόλη, 4-μεθυλο-2,6-δι-tert-βούτυλο φαινόλη, $C_{15}H_{24}O$.
Όψη	Προϊόν κρυσταλλικό ή κρύσταλλοι αποκονιούμενοι, λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 99% $C_{15}H_{24}O$.
Περιοχή τήξεως	69 - 70 °C
Ειδική απορρόφηση $E^{1\%}_{1\,cm}$ *σέ αιθανολη*	Απορρόφηση στά 278 nm: $E^{1\%}_{1\,cm}$ (278 nm): όχι λιγότερο άπό 81 και όχι περισσοτερο άπό 88.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο άπό 0,005% έπειτα άπό αποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C(¹).

Ε 322 – λεκιθίνες

Χημική περιγραφή	Οἱ λεκιθίνες εἶναι μίγματα ἤ κλάσματα φωσφατιδίων λαμβανόμενα διά φυσικῶν μεθόδων ἀπό θρέψιμες οὐσίες, ζωικές ἤ φυτικές. Οἱ λεκιθίνες μποροῦν νά ἔχουν ἐλαφρῶς λευκανθεῖ σέ ὑδατικό περιβάλλον, μέ ὀξυγονοῦχο ὕδωρ. Ἡ ὀξείδωση αὐτή δέν μπορεῖ νά μεταβάλλει χημικῶς τά φωσφατίδια τῶν λεκιθινῶν.
Ὄψη	Ρευστό ἤ ἡμίρρευστο, πυκνόρρευστο ἤ κόνις, χρώματος καστανοῦ.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 60% οὐσιῶν ἀδιαλύτων στήν ἀκετόνη[1].
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 1 ὥρα[1].
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό τολουόλιο	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,3%[1]
Ἀριθμός ὀξέων	Ὄχι περισσότερο ἀπό 35 mg ὑδροξειδίου τοῦ καλίου ἀνά γραμμάριο[1].
Ἀριθμός ὑπεροξειδίων	Κατώτερος ἤ ἴσος τοῦ 10, ἐκφρασμένος σέ χιλιοστοϊσοδύναμα ἀνά χιλιόγραμμο.

Ε 325 – γαλακτικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Ἅλας νατρίου τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, $C_3H_5O_3Na$
Ὄψη	Μάζα λευκή, ὑγροσκοπική, τῶν διαλυμάτων της παρουσιαζομένων σχεδόν ἄχρωμων καί ἄοσμων.
Περιγραφή	Τό προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στό ἐμπόριο ὑπό μορφή ὑδατικοῦ διαλύματος περιέχοντος 50 ἕως 80% (μάζα μάζα) ἀνύδρου γαλακτικοῦ νατρίου.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% $C_3H_5O_3Na$ τῆς ξηρᾶς οὐσίας.
Ὀξύτητα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένο σέ γαλακτικό ὀξύ.
Οὐσίες ἀναγωγικές	Οὐδεμία ἀναγωγή τοῦ φελιγγείου ὑγροῦ.

Ε 326 – γαλακτικό κάλιο

Χημική περιγραφή	Ἅλας καλίου τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, $C_3H_5O_3K$
Περιγραφή	Τό προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στό ἐμπόριο μέ μορφή ὑδατικοῦ διαλύματος, ἐλαφρῶς σιροπιώδους, διαυγοῦς, σχεδόν ἄοσμου μέ περίπου 60% (μάζα μάζα) ἄνυδρο γαλακτικό κάλιο.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% $C_3H_5O_3K$ ἔπειτα ἀπό ξήρανση.
Ὀξύτητα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5% τῆς ξηρᾶς οὐσίας ἐκφρασμένο σέ γαλακτικό ὀξύ.
Ἀναγωγικές οὐσίες	Οὐδεμία ἀναγωγή τοῦ φελιγγείου ὑγροῦ.

[1] Οἱ [illegible]

Ε 327 – γαλακτικό ἀσβέστιο

Χημική περιγραφή	Ἅλας ἀσβεστίου τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, διγαλακτικό ἀσβέστιο $(C_3H_5O_2)_2Ca$. Ἀνευρίσκεται ὁμοίως στό ἐμπόριο ὑπό μορφές ἔνυδρες (1,3 ἤ 4,5 μόρια ὕδατος).
Ὄψη	Κόνις κρυσταλλική ἤ κόκκοι λευκοί σχεδόν ἄοσμοι.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% $(C_3H_5O_2)_2Ca$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 120 °C ἐπί 4 ὧρες: — ἄνυδρο: ὄχι περισσότερο ἀπό 3%, — μέ ἕνα μόριο ὕδατος: ὄχι περισσότερο ἀπό 8%, — μέ τρία μόρια ὕδατος: ὄχι περισσότερο ἀπό 20%, — μέ 4,5 μόρια ὕδατος: ὄχι περισσότερα ἀπό 27%.
Ὀξύτητα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένο σέ γαλακτικό ὀξύ.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο.
Ἀναγωγικές οὐσίες	Οὐδεμία ἀναγωγή τοῦ φελιγγείου ὑγροῦ.

Ε 330 – κιτρικό ὀξύ

Χημική περιγραφή	2-ὑδροξυ-1, 2, 3-προπανο-τρικαρβονικό ὀξύ, $C_6H_8O_7$. Ἀνευρίσκεται στό ἐμπόριο ὑπό μορφή ἄνυδρη ἤ μέ ἕνα μόριο ὕδατος.
Ὄψη	Στερεό κρυσταλλικό ἄχρουν ἤ φωτοδιαχέον, ἤ κόνις λευκή κρυσταλλική.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99,5% $C_6H_8O_7$ ἔπειτα ἀπό ξήρανση.
Πτητικές ὕλες	Ἄνυδρο: ὄχι περισσότερο ἀπό 0,5%. Μονοένυδρο: ὄχι περισσότερο ἀπό 8,8%.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ, ἔπειτα ἀπό ξήρανση.
Τέφρα θειική	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% τῆς ξηρᾶς οὐσίας ἔπειτα ἀπό ἀποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C.
Δοκιμασία θειικοῦ ὀξέος	1 g δείγματος διαλελυμένο σέ 10 ml θειικοῦ ὀξέος 95% καί θερμανθέν ἐπί 60 min στούς 90 °C δέν παρουσιάζει χρωματισμό πιό σκοτεινό ἀπό ἕνα διάλυμα περιέχον 0,5 μέρη διαλύματος $CoCl_2 \times 6H_2O$ (59,5 mg/ml) καί 4,5 μέρη διαλύματος $FeCl_3 \times 6H_2O$ (45,0 mg/ml).

Ε 331 – ἅλατα νατρίου τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος

i) Κιτρικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονονάτριο ἅλας τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος, $C_6H_5O_7H_2Na$, μέ μορφή ἄνυδρη ἤ μονοένυδρη.
Ὄψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ἤ κρύσταλλοι ἄχροοι.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_6H_5O_7H_2Na$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.

Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα άπό ξήρανση στούς 120 °C έπί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο άπό 1,0%, — μονοένυδρο: όχι περισσότερο άπό 8,8%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έκφρασμένο σέ όξαλικό όξύ.
pH	Προσδιορισμένο σέ διάλυμα 1%, όχι λιγότερο άπό 3,5 καί όχι περισσότερο άπό 3,8.

ii) Κιτρικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Δινάτριο άλας τοῦ κιτρικοῦ όξέος μέ 1,5 μόριο ὕδατος $C_6H_5O_7HNa_2 \times 1,5\ H_2O$
Όψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχροοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 99% $C_6H_5O_7HNa_2$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικῶν ύλῶν.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα άπό ξήρανση στούς 180 °C έπί 2 ώρες όχι περισσότερο άπό 13%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έκφρασμένο σέ όξαλικό όξύ.
pH	Προσδιορισμένο σέ διάλυμα 1% όχι λιγότερο άπό 4,9 καί όχι περισσότερο άπό 5,2.

iii) Κιτρικό τρινάτριο

Χημική περιγραφή	Τρινάτριο άλας τοῦ κιτρικοῦ όξέος ύπό μορφή άνυδρη, διένυδρη ή πενταένυδρη, $C_6H_5O_7Na_3$.
Όψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχροοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 99% $C_6H_5O_7Na_3$ έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικῶν ύλῶν
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα άπό ξήρανση στούς 180 °C έπί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο άπό 1,0%, — διένυδρο: όχι περισσότερο άπό 13,5%, — πενταένυδρο: όχι περισσότερο άπό 30,3%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο άπό 0,05% έκφρασμένο σέ όξαλικό όξύ.
pH	Προσδιορισμένο σέ διάλυμα 1%, όχι λιγότερο άπό 7,0 καί όχι περισσότερο άπό 9,0.

Ε 332 – άλατα καλίου τοῦ κιτρικοῦ όξέος

i) Κιτρικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοκάλιο άλας τοῦ κιτρικοῦ όξέος, $C_6H_5O_7H_2K$.

Περιγραφή	Ἄμορφοι κόκκοι, λευκοί, ὑγροσκοπικοί ἤ κρύσταλλοι διαφανεῖς.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_6H_5O_7H_2K$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 120 °C ἐπί 4 ὧρες.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.
pH	Προσδιορισμένο σέ διάλυμα 1% ὄχι λιγότερο ἀπό 3,5 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 3,8.

ii) Κιτρικό τρικάλιο

Χημική περιγραφή	Τρικάλιο ἅλας μονοένυδρο τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος, $C_6H_5O_7K_3 \times H_2O$
Περιγραφή	Ἄμορφοι κόκκοι, λευκοί, ὑγροσκοπικοί, ἤ κρύσταλλοι διαφανεῖς.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_6H_5O_7K_3$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 6% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 180 °C ἐπί 4 ὧρες.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.
pH	Προσδιορισμένο σέ διάλυμα 1% ὄχι λιγότερο ἀπό 7,0 καί ὄχι περισσότερο ἀπό 9,0.

Ε 333 – κιτρικά ἅλατα ἀσβεστίου

i) Κιτρικό μονοασβέστιο

Χημική περιγραφή	Μονοασβέστιο μονοένυδρο ἅλας τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος, $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca \times H_2O$.
Ὄψη	Κόνις λεπτή, λευκή.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 97,5% $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 7% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 120 °C ἐπί 4 ὧρες.
Ἀνθρακικά	Ἡ διάλυση ἑνός γραμμαρίου κιτρικοῦ ἀσβεστίου σέ 10 ml ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος 2 N δέν πρέπει νά ἐκλύει παρά μόνο μερικές μεμονωμένες φυσαλίδες.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 30 mg/kg ἐκφρασμένο σέ φθόριο.

ii) Κιτρικό διασβέστιο

Χημική περιγραφή	Διασβέστιο τριένυδρο ἅλας τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος, $C_6H_5O_7)_2H_2Ca_2 \times 3H_2O$.

Όψη	Κόνις λεπτή, λευκή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_6H_5O_7)_2H_2Ca_2$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 20%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 120 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σέ 10 ml υδροχλωρικού οξέος 2 Ν δέν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μονονωμένες φυσαλίδες.
Οξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σέ οξαλικό οξύ.
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σέ φθόριο.

iii) Κιτρικό τριασβέστιο

Χημική περιγραφή	Γιασβέστιο τετραένυδρο άλας τού κιτρικού οξέος. $(C_6H_5O_7)_2Ca_3 \times 4H_2O$
Όψη	Κόνις λευκή, λεπτή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_6H_5O_7)_2Ca_3$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 14% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 150 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σέ 10 ml υδροχλωρικού οξέος 2 Ν δέν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μεμονωμένες φυσαλίδες.
Οξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σέ οξαλικό οξύ.
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

Ε. 334 – τρυγικό οξύ

Χημική περιγραφή	L-(+)-τρυγικό οξύ, 2,3-διυδροξυ-ηλεκτρικό οξύ $C_4H_6O_6$
Όψη	Στερεό, κρυσταλλικό, άχρουν ή φωτοδιαχέον ή κόνις κρυσταλλική λευκή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% $C_4H_6O_6$.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5%.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1% τής ξηράς ουσίας, έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C
Οξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένα σέ οξαλικό οξύ.
Περιοχή τήξεως	168-170 °C.
Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$ από +11,5 έως +13,5° (C = 20% σέ νερό).

Ε 335 – ἅλατα νατρίου τοῦ τρυγικοῦ ὀξέος

i) Τρυγικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονονάτριο μονοένυδρο ἅλας τοῦ L-(+)-τρυγικοῦ ὀξέος: $C_4H_4O_6HNa \cdot H_2O$.
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανεῖς ἄχροοι
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_4H_4O_6HNa$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.

ii) Τρυγικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Δινάτριο διένυδρο ἅλας τοῦ L-(+)-τρυγικοῦ ὀξέος: $C_4H_4O_6Na_2 \times 2H_2O$
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανεῖς, ἄχροοι.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 99% $C_4H_4O_6Na_2$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 17% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 150 °C ἐπί 4 ὥρες
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.

Ε 336 – ἅλατα καλίου τοῦ τρυγικοῦ ὀξέος

i) Κιτρικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοκάλιο ἄνυδρο ἅλας τοῦ L-(+)-τρυγικοῦ ὀξέος: $C_4H_4O_6HK$.
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ἤ κόκκοι.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% $C_4H_4O_6HK$ ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες.
Ὀξαλικά	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,05% ἐκφρασμένο σέ ὀξαλικό ὀξύ.

ii) Τρυγικό δικάλιο

Χημική περιγραφή	Δικάλιο ἅλας τοῦ L-(+)-τρυγικοῦ ὀξέος μέ ἕνα μόριο ὕδατος ἀνά δύο μόρια: $C_4H_4O_6K_2 \times \frac{1}{2}H_2O$
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ἤ κόκκοι.

Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπὸ 99% $C_4H_4O_6K_2$ ἐπὶ οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν
Πτητικὲς ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 4% προσδιορισμένο διὰ ξηράνσεως στοὺς 150 °C ἐπὶ 4 ὧρες.
Ὀξαλικὰ	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 0,05% ἐκφρασμένο σὲ ὀξαλικὸ ὀξύ.

Ε 337 – διπλὸ τρυγικὸ ἅλας νατρίου καὶ καλίου (τρυγικὸ καλιονάτριο)

Χημικὴ Περιγραφὴ	Παράγωγο τοῦ L (+) τρυγικοῦ ὀξέος. L (+) τρυγικὸ νάτριο-κάλιο· ἀνευρίσκεται στὸ ἐμπόριο μὲ μορφὴ διπλοῦ ἅλατος νατρίου καλίου τοῦ τρυγικοῦ ὀξέος μὲ 4 μόρια κρυσταλλικοῦ ὕδατος· $C_4H_4O_6KNa \cdot 4H_2O$
Περιγραφὴ	Ἄχροοι κρύσταλλοι ἢ κόνις κρυσταλλικὴ λευκή.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπὸ 99% $C_4H_4O_6KNa$ ἐπὶ οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικὲς ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 21% προσδιορισμένο, διὰ ξηράνσεως στοὺς 150 °C ἐπὶ 3 ὧρες.
Ὀξαλικὰ	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 0,05% ἐκφρασμένο σὲ ὀξαλικὸ ὀξύ.

Ε 338 – ὀρθοφωσφορικὸ ὀξὺ

Χημικὴ περιγραφὴ	Ὀρθοφωσφορικὸ ὀξὺ H_3PO_4 σὲ συμπυκνωμένο ὑδατικὸ διάλυμα.
Ὄψη	Ὑγρὸ διαυγές, ἄχρουν καὶ πυκνόρρευστο.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπὸ 85% H_3PO_4(1).
Χλωριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 200 mg/kg ἐκφρασμένο σὲ χλώριο(1).
Νιτρικὰ	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 5 mg/kg ἐκφρασμένα σὲ $NaNO_3$(1).
Θειικὰ	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 1500 mg/kg ἐκφρασμένο σὲ $CaSO_4$(1).
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 10 mg/kg ἐκφρασμένα σὲ φθόριο(1).
Πτητικὰ ὀξέα	Ὄχι περισσότερο ἀπὸ 10 mg/kg ἐκφρασμένα σὲ ὀξικὸ ὀξύ(1).

Ε 339 – ὀρθοφωσφορικὰ ἅλατα νατρίου

i) Ὀρθοφωσφορικὸ μονονάτριο

Χημικὴ περιγραφὴ	Μονοφωσφορικὸ μονονάτριο, ὄξινο μονοφωσφορικὸ μονονάτριο ὀρθοφωσφορικὸ μονονάτριο, μονοβασικὸ φωσφορικὸ νάτριο· NaH_2PO_4.
	Τὸ προϊὸν ἀνευρίσκεται στὸ ἐμπόριο ὑπὸ μορφὴ ἄνυδρη ἢ ἔνυδρη μὲ 1 ἢ 2 μόρια ὕδατος.
Ὄψη	Κόνις, κρύσταλλοι ἢ κόκκοι λευκοὶ ἐλαφρῶς διαρρέοντες.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπὸ 97% NaH_2PO_4 ἐπὶ οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.

(1) Οἱ προδιαγραφὲς αὐτὲς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προϊόντος ὡς ἔχει

Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 60 °C έπι 1 ώρα, έπειτα στούς 105 °C έπί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο άπό 2%, — μέ ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο άπό 15%, — μέ δύο μόρια ύδατος: όχι περισσότερο άπό 25%.
Ούσίες άδιάλυτες στό νερό	Όχι περισσότερο άπό 0,2% έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο άπό 10 mg/kg έκφρασμένα σέ χλώριο.

ii) Όρθοφωσφορικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό δινάτριο, φωσφορικό νάτριο δευτεροταγές, όρθοφωσφορικό δινάτριο, όξινο φωσφορικό δινάτριο: Na_2HPO_4 Τό προϊόν άνευρίσκεται στό έμπόριο ύπό μορφή άνυδρη καί ένυδρη μέ 2, 7 ή 12 μόρια ύδατος.
Όψη	Άνυδρο: κόνις λευκή, ύγροσκοπική. Μέ δύο μόρια ύδατος: στερεό κρυσταλλικό λευκό. Μέ 7 μόρια ύδατος: άμορφοι κόκκοι ή κρύσταλλοι λευκοί έξανθίζοντες. Μέ 12 μόρια ύδατος: κονις ή κρύσταλλοι λευκοί, έξανθίζοντες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 98% Na_2HPO_4 έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 60 °C έπί 1 ώρα, έπειτα στούς 105 °C έπί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο άπό 5%, — μέ ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο άπό 21%, — μέ 7 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο άπό 50%, — μέ 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο άπό 61%.
Ούσίες άδιάλυτες στό νερό	Όχι περισσότερο άπό 0,2% έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο άπό 10 mg/kg έκφρασμένα σέ φθόριο.

iii) Όρθοφωσφορικό τρινάτριο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό τρινάτριο, όρθοφωσφορικο τρινάτριο: Na_3PO_4. Τό προϊόν άνευρίσκεται στό έμπόριο ύπό μορφή άνυδρη ή ένυδρη μέ 1 ή 12 μόρια ύδατος.
Όψη	Κόνις, κρύσταλλοι ή κόκκοι λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο άπό 97% Na_3PO_4 έπί ούσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλών.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα άπό ξήρανση στούς 105 °C έπί 1 ώρα καί έν συνεχεία διά πυρώσεως στούς 800 ± 25 °C έπί 30 λεπτά: — άνυδρο: όχι περισσότερο άπό 2%, — μέ ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο άπό 9%, — μέ 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο άπό 55%.

Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 32% ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο.

Ε 340 – ὀρθοφωσφορικά ἅλατα καλίου

i) Ὀρθοφωσφορικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό μονοκάλιο, ὄξινο μονοφωσφορικό μονοκάλιο· KH_2PO_4.
Ὄψη	Ἄχροοι κρύσταλλοι ἤ κόνις λευκή κοκκώδης ἤ κρυσταλλική ὑγροσκοπική
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% KH_2PO_4 ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο.

ii) Ὀρθοφωσφορικό δικάλιο·

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό κάλιο δευτεροταγές, ὄξινο ὀρθοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό δικάλιο· K_2HPO_4.
Ὄψη	Προϊόν κοκκῶδες, ὑγροποιήσιμο, ἄχρουν ἤ λευκό.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 98% K_2HPO_4 ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι περισσότερο ἀπό 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες.
Οὐσίες ἀδιάλυτες στο νερό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο.

iii) Ὀρθοφωσφορικό τρικάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό τρικάλιο, ὀρθοφωσφορικό τρικάλιο· K_3PO_4.
Ὄψη	Κρύσταλλοι ἤ κόκκοι λευκοί ὑγροσκοπικοί.
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγότερο ἀπό 97% K_3PO_4 ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Πτητικές ὕλες	Προσδιορισμένες ἔπειτα ἀπό ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 1 ὥρα καί ἐν συνεχεία πύρωση στούς 800 ± 25 °C ἐπί 30 λεπτά: — ἄνυδρο: ὄχι περισσότερο ἀπό 3%, — μέ ἕνα μόριο ὕδατος: ὄχι περισσότερο ἀπό 20%.
Οὐσίες ἀδιάλυτες στό νερό	Ὄχι περισσότερο ἀπό 0,2% ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσότερο ἀπό 10 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο

[illegible] ἐπί τοῦ προϊόντος ὡς ἔχει

E 341 — ὀρθοφωσφορικά ἅλατα ἀσβεστίου

α. Ὀρθοφωσφορικό μονοασβέστιο

Χημική περιγραφή	Φωσφορικό μονοασβέστιο: $CaH_4(PO_4)_2$. Ἀνευρίσκεται στο ἐμπόριο μέ μορφή ἄνυδρη ἤ μονοένυδρη.
Ὄψη	Κόνις κοκκώδης ἤ κρυσταλλοι, ἤ κόκκοι λευκοί καί ὑγροποιησιμοι
Περιεκτικότητα σε ασβέστιο	Ἄνυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπό 23% καί ὄχι περισσότερο ἀπό 25% ἐκφρασμένο σε CaO(1).
	Μονοενυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπό 22,2% καί ὄχι περισσοτερο ἀπο 24,7% ἐκφρασμενο σε CaO(1)
Πτητικες ουσίες	Ἄνυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπό 14% καί ὄχι περισσοτερο ἀπό 15,5% προσδιορισμένο ἔπειτα ἀπο πύρωση στους 800 ± 25 °C ἐπί 30 λεπτα
	Μονοενυδρο ὄχι περισσοτερο ἀπό 0,6% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 60 °C επι 3 ωρες
Φθοριούχα	Ὄχι περισσοτερο ἀπο 30 mg/kg ἐκφρασμενα σε φθοριο

α. Ὀρθοφωσφορικο διασβεστιο

Χημική περιγραφη	Φωσφορικο ἀσβέστιο διβασικο, φωσφορικό διασβέστιο, $CaHPO_4$. Ἀνευρίσκεται στό εμποριο μέ μορφη ἄνυδρη καί διένυδρη.
Ὄψη	Κονις λευκή, ἀχνώδης
Περιεκτικότητα σέ ἀσβεστιο	Ἄνυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπο 39% καί ὄχι περισσότερο ἀπο 42%, ἐκφρασμενο σε CaO(1).
	Διενυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπό 31,9% καί ὄχι περισσοτερο ἀπό 33,5%, ἐκφρασμένο σε CaO(1).
Πτητικες ὕλες	Προσδιορισμένες διά πυρώσεως στούς 800 ± 25 °C μέχρι σταθεροῦ βαρους
	Ἄνυδρο: ὄχι λιγότερο ἀπό 7% καί ὄχι περισσοτερο ἀπό 8,5%.
	Διένυδρο: ὄχι λιγοτερο ἀπο 24,5% καί ὄχι περισσότερο ἀπό 26,5%.
Φθοριοῦχα	Ὄχι περισσοτερο ἀπο 50 mg/kg ἐκφρασμένα σέ φθόριο.

Προπυλενογλυκόλη 1,2-προπανοδιόλη

Χημική περιγραφή	1,2-προπανοδιολη 1,2-διυδροξυπροπάνιο, μεθυλογλυκόλη, $C_3H_8O_2$.
Ὄψη	Ὑγρο πυκνορρευστο, διαυγες, σχεδόν ἄοσμο, ἄχρουν καί ὑγροσκοπικο, γεύσεως ἐλαφρῶς γλυκοπίκρου
Περιεκτικότητα	Ὄχι λιγοτερο ἀπο 98,5% κατά βάρος 1,2 προπανοδιόλη(1).
Περιοχή ἀποσταξεως	Ὄχι κατω τῶν 185 °C καί ὄχι ἄνω τῶν 189 °C.
Εἰδικό βάρος d_4^{20}	Ὄχι κατώτερο ἀπό 1,035 καί ὄχι ἀνώτερο ἀπό 1,037.
Δείκτης διαθλασεως n_D^{20}	Ὄχι κατωτερος ἀπο 1,431 καί ὄχι ἀνώτερος ἀπό 1,433
Τεφρα θειικη	Ὄχι περισσότερο ἀπο 0,07% τῆς ξηρᾶς οὐσίας ἔπειτα ἀπό ἀποτέφρωση στούς 800 ± 25 °C(1)
Ολικη περιεκτικοτητα σέ διμερῆ, τριμερῆ καί πολυμερῆ, ἀνώτερα τῆς 1,2-προπανοδιολης	Ὄχι περισσοτέρο ἀπό 0,1%(1).
Περιεκτικοτητα σε 1,3-προπανοδιόλη	Ὄχι περισσοτερο απο 100 mg/kg(1)
Ὀργανοχλωριοῦχα παράγωγα	Ὄχι περισσότερα ἀπο 1 mg/kg ἐκφρασμένα σε χλώριο(1).

(1) [illegible]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ – ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ-ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Αρίθμηση		Ονομασία	Όροι χρήσης
Ε	322	Λεκιθίνες	
Ε	339	Ορθοφωσφορικά άλατα νατρίου	
Ε	340	" " καλίου	
Ε	341	" " ασβεστίου	
Ε	400	Αλγινικό οξύ	
Ε	401	" νάτριο	
Ε	402	" κάλιο	
Ε	403	" αμμώνιο	
Ε	404	" ασβέστιο	
Ε	405	Αλγινικός εστέρας της προπυλενογλυκόλης	
Ε	406	Άγαρ-άγαρ	
Ε	407	Καραγενάνες	
Ε	410	Άλευρο σπερμάτων χαρουπιού	
Ε	412	Άλευρο σπερμάτων γκουάρ	
Ε	413	Τραγακάνθιο κόμι	
Ε	414	Αραβικό κόμι	
Ε	415	Κόμμι Ξανθάν	
Ε	420	i) Σορβίτης ii) Σιρόπι σορβίτη	
Ε	421	Μανίτης	
Ε	422	Γλυκερίνη	
Ε	440α	Πηκτίνη	
Ε	440β	Αμιδούχος πηκτίνη	
Ε	450α	i) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο ii) Μονόξινο " " iii) Πυροφωσφορικό νάτριο iV) Πυροφωσφορικό κάλιο	
Ε	450β	i) Τριφωσφορικό πεντανάτριο ii) Τριφωσφορικό πεντακάλιο	
Ε	450C	i) Πολυφωσφορικό νάτριο ii) " κάλιο	
Ε	460	i) Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη ii) Κυτταρίνη σκόνη	
–	461	Μεθυλοκυτταρίνη	
Ε	463	Υδροξυπροπυλοκυτταρίνη	
Ε	464	Υδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη	
Ε	465	Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη	
Ε	466	Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη	

Αρίθμηση ΕΟΚ		Ονομασία	Όροι χρήσης
Ε	470	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων	Αποκλειστικά για την παρασκευή φρυγανιών "Ολλανδικού τύπου" σε ανώτατο όριο το καθένα μόνο του ή σε μεταξύ τους μίγματα, 1,5% υπολογισμένο στο αλεύρι που χρησιμοποιήθηκε
Ε	471	Μονο-και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων	
Ε	472α	Οξικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	472β	Γαλακτικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	472C	Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	472D	Τρυγικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	472Ε	Μονοακετυλοτρυγικοί και διακετυλοτρυγικοί εστέρες των μονο και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	472F	Μικτοί οξικοί και τρυγικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε	473	Σακχαρο-εστέρες	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ψωμιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Νομοθεσία.
Ε	474	Σακχαρογλυκερίδια	
Ε	475	Πολυγλυκερικοί εστέρες των λιπαρών οξέων	
Ε	477	Εστέρες της προπυλενογλυκόλης με λιπαρά οξέα	
Ε	481	Άλας νατρίου του 2-στεατυλογαλακτυλικού οξέος	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ψωμιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Νομοθεσία.
Ε	482	Άλας ασβεστίου του 2-στεατυλογαλακτυλικού οξέος	
Ε	483	Τρυγικός στεατυλεστέρας	

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

Κόμμι Karaya (συνώνυμο: κόμμι sterculia)

Μονολαυρικός ἐστέρας τῆς πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 20)

Μονοπαλμιτικός ἐστέρας τῆς πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 40)

Μονοστεατικός ἐστέρας τῆς πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 60)

Τριστεατικός ἐστέρας τῆς πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 65)

Μονοελαϊκός ἐστέρας τῆς πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 80)

Στεατικός ἐστέρας τοῦ πολυοξυαιθυλενίου (8)

Στεατικός ἐστέρας τοῦ πολυοξυαιθυλενίου (40)

Σογιέλαιο ὀξειδωμένο διά θερμάνσεως, πού ἔχει ἀντιδράσει μέ μονογλυκερίδια καί διγλυκερίδια βρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων

Μικτοί ἐστέρες γαλακτικοῦ ὀξέος καί βρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων μέ γλυκερίνη καί προπυλενογλυκόλη

Διοκτυλο-σουλφο-ἠλεκτρικό νάτριο»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΤΑ ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

α) Ὅταν ἡ ἑρμηνεία τῶν κριτηρίων πού καθορίζονται κατωτέρω ἀπαιτεῖ τόν καθορισμό ὁρισμένων τεχνικῶν λεπτομερειῶν, πρέπει νά γίνεται ἀναφορά στή μέθοδο ἀναλύσεως πού καθορίζεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας 74/329/ΕΟΚ.

β) Ἐκτός ἀντιθέτου ἐνδείξεως, οἱ ποσότητες καί τά ποσοστά ὑπολογίζονται κατά βάρος τοῦ προϊόντος ὡς ἔχει.

γ) Τά εἰδικά κριτήρια καθαρότητος πού ἐφαρμόζονται στίς οὐσίες Ε 322, Ε 339 i), ii) καί iii), Ε 340 i), ii) καί iii), καί Ε 341 i) καί ii) καθορίζονται στήν ὁδηγία 78/664/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 25ης Ἰουλίου 1978, περί τῶν εἰδικῶν κριτηρίων καθαρότητος γιά τίς οὐσίες πού ἔχουν ἀντιοξειδωτικά ἀποτελέσματα καί δύνανται νά χρησιμοποιοῦνται στά τρόφιμα(¹). Τό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται στίς ὑδρολυμένες λεκιθίνες θεσπίζεται στήν ἴδια ὁδηγία.

Ε 341 – (iii) Ὀρθοφωσφορικό τριασβέστιο

Χημική περιγραφή	— Διορθοφωσφορικό τριασβέστιο $Ca_3(PO_4)_2$.
	— Ὑδροξυαπατίτης, $Ca_5(PO_4)_3OH$.
Ὄψη	Λευκή ἀχνώδης κόνις.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 90%, ἐκφρασμένη σέ $Ca_3(PO_4)_2$ μετά πύρωση στούς 800 ± 25° C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 10%, προσδιορισμένες διά πυρώσεως στούς 800 ± 25 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Φθοριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 50 mg/kg ἐκφρασμένων σέ φθόριο.

Ε 400 — Ἀλγινικό ὀξύ

Χημική περιγραφή	Γραμμική γλυκουρονογλυκάνη περιέχουσα κυρίως μονάδες D-μαννουρονικοῦ ὀξέος, συνδεδεμένου σέ θέση βῆτα-1,4 καί L-γουλουρονικοῦ ὀξέος συνδεδεμένου σέ θέση ἄλφα-1,4 ὑπό μορφή πυρανόζης. Κολλοειδές ὑδρόφιλο προερχόμενο ἀπό διάφορα εἴδη φαιῶν θαλασσίων φυκῶν, παραλαμβανόμενο δι' ἀραιῶν ἀλκαλίων.
Περιγραφή	Ἰνώδης κόνις, πρακτικῶς ἄοσμη, ἄγευστη, χρώματος λευκοῦ μέχρι ὑποκιτρίνου.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 20% καί ὄχι πλέον τοῦ 23% διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, πράγμα τό ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ σέ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 91% καί ὄχι πλέον τοῦ 104,5% ἀλγινικοῦ ὀξέος, ἰσοδυνάμου βάρους 200.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 4% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες, διά ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη στό ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%

Ε 401 — Ἀλγινικό νάτριο

Χημική ὀνομασία	Μετά νατρίου ἅλας τοῦ ἀλγινικοῦ ὀξέος.
Περιγραφή	Κόνις ἰνώδης ἤ κοκκώδης κόνις, πρακτικῶς ἄοσμη, ἄγευστη, χρώματος λευκοῦ μέχρι ὑποκιτρίνου.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 18% καί ὄχι πλέον τοῦ 21% διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα, πράγμα πού ἀντιστοιχεῖ σέ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 90,8% καί ὄχι πλέον τοῦ 106,0% ἀλγινικοῦ νατρίου, ἰσοδύναμου βάρους 222.
Τέφρα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 18% καί ὄχι πλέον τοῦ 27% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 402 — Ἀλγινικό κάλιο

Χημική ὀνομασία	Μετά καλίου ἅλας τοῦ ἀλγινικοῦ ὀξέος.
Περιγραφή	Ἰνώδης ἤ κοκκώδης κόνις, πρακτικῶς ἄοσμη, ἄγευστη, χρώματος λευκοῦ πρός ὑποκίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 16,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 19,5% διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, πράγμα πού ἀντιστοιχεῖ σέ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 89,2% καί ὄχι πλέον τοῦ 105,5% ἀλγινικοῦ καλίου, ἰσοδυνάμου βάρους 238.
Τέφρα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 23% καί ὄχι πλέον τοῦ 32% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 403 — Ἀλγινικό ἀμμώνιο

Χημική ὀνομασία	Ἀμμωνιακό ἅλας τοῦ ἀλγινικοῦ ὀξέος.
Περιγραφή	Ἰνώδης ἤ κοκκώδης κόνις, χρώματος λευκοῦ πρός κίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 18% καί ὄχι πλέον τοῦ 21% διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, πράγμα πού ἀντιστοιχεῖ σέ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 88,7% καί ὄχι πλέον τοῦ 103,6% ἀλγινικοῦ ἀμμωνίου, ἰσοδυνάμου βάρους 217.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 4% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%.

Πτητικές ύλες	Όχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 Ν.)	Όχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 404 — Ἀλγινικό ἀσβέστιο

Χημική ὀνομασία	Ἄλας ἀσβεστίου τοῦ ἀλγινικοῦ ὀξέος.
Περιγραφή	Ἰνώδης ἤ κοκκώδης κόνις, πρακτικῶς ἄοσμη, ἄγευστη, χρώματος λευκοῦ πρός ὑποκίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 18% καί ὄχι πλέον τοῦ 21% διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, πράγμα πού ἀντιστοιχεῖ σέ ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 89,6% καί ὄχι πλέον τοῦ 104,5% ἀλγινικοῦ ἀσβεστίου, ἰσοδυνάμου βάρους 219.
Τέφρα	Όχι ὀλιγότερο τοῦ 15% καί ὄχι πλέον τοῦ 24% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH (μέ χρησιμοποίηση πολυφωσφορικῶν ἀλάτων νατρίου Ε 450(c))	Όχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 Ν)	Όχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 405 — Ἀλγινικός ἐστέρας τῆς προπυλενογλυκόλης

Χημική περιγραφή	Ἐστέρας τοῦ ἀλγινικοῦ ὀξέος μετά τῆς προπανο-1,2-διόλης. Ἡ σύσταση ποικίλλει ἀνάλογα μέ τό βαθμό ἐστεροποιήσεως καί τό ποσοστό ἐλευθέρων καί ἐξουδετερωμένων καρβοξυλομάδων στό μόριο.
Περιγραφή	Ἰνώδης ἤ κοκκώδης κόνις πρακτικῶς ἄοσμη, ἄγευστη, χρώματος λευκοῦ πρός ὑποκίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία ἀπελευθερώνει ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 16% καί ὄχι πλέον τοῦ 20% διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα.
Τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 10% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί πύρωση στούς 600 °C.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ προπανο-1,2-διόλη	Όχι ὀλιγότερο τοῦ 15% καί ὄχι πλέον τοῦ 36%.
Περιεκτικότητα σέ ἐλεύθερη 1,2-προπανοδιόλη	Όχι πλέον τοῦ 12%.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀραιό NaOH	Όχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 20%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 Ν).	Όχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 406 — Ἄγαρ-ἄγαρ

Χημική περιγραφή	Κολλοειδής ὑδρόφιλος πολυγαλακτοζίτης τοῦ ὁποίου τά 90% περίπου τῶν μορίων γαλακτόζης παρουσιάζονται ὑπό μορφή D καί 10% ὑπό μορφήν L. Σέ 10% περίπου τῶν μονάδων D-γαλακτοπυρανόζης, μία τῶν ὑδροξυλομάδων εἶναι ἐστεροποιημένη μετά θειικοῦ ὀξέος ἐξουδετερωμένου δι' ἀσβεστίου, μαγνησίου, καλίου ἤ νατρίου. Ἐκχύλισμα ὁρισμένων θαλασσίων φυκῶν τῶν οἰκογενειῶν – Gelidiaceae καί Sphaerococcaceae καί τῶν ἐρυθρῶν συγγενῶν φυκῶν τῆς τάξεως τῶν Rhodophyceae.
Περιγραφή	Κόνις, ἴνες ἤ νιφάδες λευκές πρός ἀσθενῶς κίτρινες, ἄοσμες ἤ ἐλαφρᾶς χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς καί βλεννώδους γεύσεως.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 6,5% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στούς 550 °C.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στούς 550 °C.
Ζελατίνη καί ἄλλες πρωτεΐνες	Διαλύεται περίπου 1g ἄγαρ-ἄγαρ σέ 100 ml ζέοντος ὕδατος καί ἀφίεται νά ψυχθεῖ μέχρι 50 °C περίπου. Σέ 5 ml τοῦ διαλύματος, προστίθενται 5 ml διαλύματος τρινιτροφαινόλης (1g ἀνύδρου τρινιτροφαινόλης σέ 100 ml θερμοῦ ὕδατος). Οὐδέν θόλωμα ἐμφανίζεται ἐντός 10 λεπτῶν τῆς ὥρας.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ θερμό ὕδωρ	Ὄχι πλέον τοῦ 1%.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 20%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 5 ὥρες.
Ἄμυλο καί δεξτρίνες	Θερμαίνονται μέχρι βρασμοῦ 100 mg ἄγαρ-ἄγαρ ἐντός 100 ml ὕδατος. Ψύχονται καί προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (προερχομένου ἐκ διαλύσεως 14 g ἰωδίου σέ διάλυμα ἀποτελούμενο ἀπό 36 g ἰωδιούχου καλίου καί 100 ml ὕδατος στό ὁποῖο ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρι 100 ml). Οὐδεμία κυανή ἤ ἐρυθρά χρώση ἐμφανίζεται.
Ἀπορρόφηση ὕδατος	Τίθενται 5 g ἄγαρ-ἄγαρ ἐντός βαθμολογημένου κυλίνδρου 100 ml καί συμπληροῦνται μέ ὕδωρ μέχρι τῆς χαραγῆς. Ἀναμειγνύονται καί ἀφίενται ἐν ἠρεμία ἐπί 24 ὧρες σέ θερμοκρασία 25 °C περίπου. Χύνεται τό περιεχόμενο τοῦ κυλίνδρου πάνω σέ ὑγρανθέντα ὑαλοβάμβακα καί ἀφίεται τό ὕδωρ νά ρεύσει ἐντός δευτέρου βαθμολογημένου κυλίνδρου τῶν 100 ml. Δέν λαμβάνονται περισσότερα ἀπό 75 ml ὕδατος.

Ε 407 — Καρραγενάνες

Χημική περιγραφή	Ἡ καρραγενάνη λαμβάνεται ἀπό φύκια τῶν οἰκογενειῶν *Gigartinaceae*, *Solieriaceae*, *Hypneaceae*, καί *Furcellariaceae* καί οἰκογενειῶν τῆς τάξεως τῶν *Rhodophyceae* (ἐρυθρά φύκη), μέ ἐκχύλιση μέ ὕδωρ, ἀκολουθουμένη ἐνδεχομένως ἀπό καθίζηση πραγματοποιούμενη ἀποκλειστικά διά μεθανόλης, αἰθανόλης, ἰσοπροπανόλης. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό τά ἅλατα καλίου, νατρίου, ἀσβεστίου καί μαγνησίου τῶν θειικῶν ἐστέρων πολυσακχαριτῶν οἱ ὁποῖοι, κατά τήν ὑδρόλυση, δίδουν γαλακτόζη καί 3,6-ἀνυδρογαλακτόζη. Ἡ καρραγενάνη δεν πρέπει να ἔχει ὑποστεῖ ὑδρόλυση ἤ ὁποιαδήποτε ἄλλη χημική ἀποσύνθεση.
Περιγραφή	Ἀδρομερής ἕως λεπτή κόνις, τῆς ὁποίας τό χρῶμα ποικίλλει ἀπό τοῦ ὑποκιτρίνου μεχρι τοῦ ἀχρόου, πρακτικῶς ἄοσμη, μέ βλεννώδη γεύση
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 12%, μετά ξήρανση στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες.

Θειικά	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καί ὄχι πλέον τοῦ 40% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφραζόμενα σέ SO_4.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ θειικό ὀξύ 1% (ν/ν)	Ὄχι πλέον τοῦ 2% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
Τέφρα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 15% καί ὄχι πλέον τοῦ 40% ἐπί ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στούς 550 °C.
Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη, αἰθανόλη, ἰσοπροπανόλη	Ὄχι πλέον τοῦ 1%, ὁμοῦ ἤ κεχωρισμένως.
Ἰξῶδες ἑνός διαλύματος 1,5% σέ 75 °C	Ὄχι ὀλιγώτερο τῶν 5 centipoises.

Ε 410 — Ἄλευρο κόκκων χαρουπίων

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπό ἕναν ὑδροκολλοειδή πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ βάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπό γαλακτοπυρανόζη καί μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες μέ γλυκοζιτικούς δεσμούς (ἑνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπό χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νά περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τό ἄλευρο κόκκων χαρουπίων εἶναι τό ἀλεσμένο ἐνδόσπερμα κόκκων χαρουπιᾶς τοῦ εἴδους *Ceratonia Siliqua L. Taub.* (οἰκογένεια τῶν *Leguminosae*). Κόνις λευκή πρός λευκοϋποκιτρίνη, πρακτικῶς ἄοσμη.
Περιεκτικότητα σέ γαλακτομαννάνες	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 75%.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ θειικό ὀξύ (0,4 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 4%, μετά χώνευση ἐπί 6 ὧρες.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 1,2% προσδιορισμένη στούς 800 °C ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 14%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Πρωτεΐνες (N×6,25)	Ὄχι πλέον τοῦ 7%.

Ε 412 — Ἄλευρα κόκκων γκουάρ

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπό ἕνα ὑδροκολλοειδή πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ βάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπό γαλακτοπυρανόζη καί μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες διά γλυκοζιτικῶν δεσμῶν (ἑνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπό χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νά περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τό κόμμι γκουάρ εἶναι τό ἀλεσμένο ἐνδόσπερμα τῶν κόκκων γκουάρ *Cyamopsis tetragonolobus L. Taub.* (οἰκογένεια τῶν *Leguminosae*). Κόνις λευκή πρός λευκοϋποκιτρίνη, πρακτικῶς ἄοσμη.
Περιεκτικότητα σέ γαλακτομαννάνες	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 75%.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ θειικό ὀξύ (0,4 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 4%, μετά χώνευση ἐπί 6 ὧρες.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 1,5%, προσδιορισμένη στούς 800 °C ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 14%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Πρωτεΐνες (N × 6,25)	Ὄχι πλέον τοῦ 7%.

Ε 413 — Τραγακάνθιο κόμμι

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπό πολυσακχαρίτες μεγάλου μοριακοῦ βάρους, συνισταμένους ἀπό γαλακτοαραβάνες και πολυσακχαρικά ὀξέα περικλείοντα ὁμάδες γαλακτουρονικοῦ ὀξέος.
Περιγραφή	Ἀπεξηραμμένο κομμιῶδες ἔκκριμα, λαμβανόμενο ἀπό τό *Astragalus gummifer Labillardière*, ἤ ἀπό ἄλλα ἀσιατικά εἴδη τοῦ *Astragalus* (οἰκογένεια *Leguminosae*). Τό τραγακάνθιο κόμμι τό μή ἀλεσμένο παρουσιάζεται ὑπό μορφή πεπλατυσμένων τεμαχίων, σέ φυλλίδια συχνά κεκαμμένα ἤ ὑπό μορφήν εὐθυγράμμων ἤ σπειροειδῶν γραμμικῶν στοιχείων πάχους 0,5 ἕως 2,5 mm. Οὐσία λευκή προς ὠχροκιτρίνη, ἄοσμη, ἄγευστη ἤ βλεννώδους γεύσεως. Τό τραγακάνθιο κόμμι σέ σκόνη εἶναι χρώματος λευκοῦ πρός λευκοϋποκίτρινο.
Ἰξῶδες διαλύματος 1% σέ 25 °C	Ὄχι ὀλιγώτερο τῶν 250 centipoises.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 3,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
Κόμμι καράγια (Karaya)	Θερμαίνεται μέχρι βρασμοῦ 1 g ἐντός 20 ml ὕδατος μέχρι σχηματισμοῦ βλέννας. Προστίθενται 5 ml ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί φέρεται ἐκ νέου σέ βρασμό τό μεῖγμα ἐπί 5 min. Οὐδεμία μόνιμος ἐρυθρά ἤ ροδόχρους χρωση ἐμφανίζεται.

Ε 414 — Ἀραβικό κόμμι

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἐκ πολυσακχαριτῶν μεγάλου μοριακοῦ βάρους καθώς ἐπίσης καί τῶν ἁλάτων τους ἀσβεστίου, καλίου καί μαγνησίου, πού δίδουν μέ ὑδρόλυση ἀραβινόζη, γαλακτόζη, ραμνόζη καί γλυκουρονικό ὀξύ. Ἀπεξηραμμένο κομμιῶδες ἔκκριμα, λαμβανόμενο ἀπο στελέχη καί κλάδους τῆς *Acacia Senegal (L) Willd.* ἤ ἀπό συγγενή εἴδη *Acacia* (οἰκογένεια τῶν *Leguminosae*).
Περιγραφή	Τό μή ἀλεσμένο ἀραβικό κόμμι παρουσιάζεται ὑπό μορφή λευκῶν σφαιροειδῶν σταγόνων, λευκοϋποκιτρίνων ἤ ἀσθενῶς ροδοχρόων, ποικίλου μεγέθους ἤ ὑπό μορφή γωνιωδῶν τεμαχίων. Στό ἐμπόριο εὑρίσκεται ἐπίσης ὑπό μορφή νιφάδων, κόκκων ἤ κόνεως, χρώματος λευκοῦ ἤ λευκοϋποκιτρίνου.
Τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 4%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη στούς 550 °C.
Ὕλες ἀδιάλυτες στό ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὄχι πλέον τοῦ 1%
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 15%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπι 5 ὧρες.
Ἄμυλο καί δεξτρίνες	Διάλυμα 1:50 κόμμεος φέρεται σε βρασμό, ἀφίεται νά ψυχθεῖ καί προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (λαμβανομένου διά διαλύσεως 14 g ἰωδίου σέ διάλυμα συνιστάμενο ἀπό 36 g ἰωδιούχου καλίου καί 100 ml ὕδατος, στό ὁποῖο ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καί πού ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρις ὄγκου 1 000 ml. Οὐδεμια ἐρυθρωπή ἤ κυανωπή χρώση ἐμφανίζεται.
Ταννίνη	Σέ 10 ml διαλύματος 1:50, προστίθενται περίπου 0,1 ml ὑδατικοῦ διαλύματος τριχλωριούχου σιδήρου (9g $FeCl_3 \cdot 6H_2O$ ἀνά 100 ml διαλύματος). Οὐδεμία μέλαινα χρώση ἤ μέλαν ἵζημα ἐμφανίζεται.

Ε 420 — (i) Σορβιτόλη

Χημική ονομασία	D-σορβιτόλη
Περιγραφή	Κόνις, νιφάδες ή κόκκοι, λευκοί, κρυσταλλικοί καί ύγροσκοπικοί, γλυκείας γεύσεως.
Περιεκτικότητα	Ἡ σορβιτόλη περιέχει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 98% γλυκυτόλες καί ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 91% D-σορβιτόλη, τῆς περιεκτικότητος αὐτῆς ὑπολογιζομένης καί στίς δύο περιπτώσεις ἐπί ξηρᾶς οὐσίας. Οἱ γλυκυτόλες εἶναι ἑνώσεις τῶν ὁποίων ὁ συντακτικός τύπος εἶναι $CH_2OH(CHOH)_vCH_2OH$, ὅπου τό v εἶναι ἀκέραιος ἀριθμός. Τό μέρος πού δέν εἶναι D-σορβιτόλη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό μαννιτόλη, καθώς ἐπίσης καί ἀπό μικρή ποσότητα ἄλλων γλυκυτολῶν στίς ὁποῖες $v \leq 4$, καί ἐλάχιστες ποσότητες ὑδρογονωμένων ὀλιγοσακχαριτῶν.
Περιεκτικότητα σέ ὕδωρ	Ὄχι πλέον τοῦ 1% (Karl Fischer).
Ἀναγωγικά σάκχαρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,3% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
Ὁλικά σάκχαρα	Ὄχι πλέον τοῦ 1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας (μετά πύρωση στούς 800 ± 25 °C.
Θειικά	Ὄχι πλέον τοῦ 0,01% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ SO_4.
Χλωριοῦχα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,005% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ Cl.
Νικέλιο	Ὄχι πλέον τῶν 2 mg/kg, ἐκφρασμένο σέ Ni.

Ε 420 — (ii) Σιρόπι σορβιτόλης

Περιγραφή	Διαυγές, ἄχρουν διάλυμα σορβιτόλης, γλυκείας γεύσεως, καί ὑδρογονωμένων ὀλιγοσακχαριτῶν. Τό κλάσμα πού δέν εἶναι D-σορβιτόλη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό ὑδρογονωμένους ὀλιγοσακχαρίτες παραγομένους δι' ὑδρογονώσεως σιροπίου γλυκόζης χρησιμοποιουμένου ὡς βασικοῦ ὑλικοῦ (στήν περίπτωση αὐτή, τό σιρόπι δέν εἶναι κρυσταλλώσιμο) ἤ μαννιτόλης. Δύνανται ἐπίσης νά παρευρίσκωνται καί μικραί ποσότητες γλυκυτολῶν στίς ὁποῖες $v \leq 4$. Οἱ γλυκυτόλες εἶναι ἑνώσεις τῶν ὁποίων ὁ συντακτικός τύπος εἶναι $CH_2OH(CHOH)_vCH_2OH$, ὅπου τό v παριστάνει ἀκέραιο ἀριθμό.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 69% ὁλικά στερεά καί ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 50% D-σορβιτόλη.
Ἀνάγοντα σάκχαρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,3% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας (μετά πύρωση στούς 800 ± 25 °C).
Θειικά	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ SO_4.
Χλωριοῦχα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,005% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σέ Cl.
Νικέλιο	Ὄχι πλέον τῶν 2 mg/kg, ἐκφρασμένο σέ Ni.

Ε 421 — Μαννιτόλη

Χημική ὀνομασία	D-μαννιτόλη.
Περιγραφή	Λευκό κρυσταλλικό στερεό, ἄοσμο καί γλυκείας γεύσεως.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 98% D-μαννιτόλης ($C_6H_{14}O_6$) ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.

Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 165 καί 169 °C.
Ειδική στροφική ικανότητα $[a]_D^{25}$	Μεταξύ +23,0° καί +24,3°.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον τοῦ 0,3%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπί 4 ὥρες.
Ανάγοντα σάκχαρα	Όχι πλέον τοῦ 0,05%, ἐκφρασμένα σέ δεξτρόζη.
Θειικά	Όχι πλέον τοῦ 0,01%, ἐκφρασμένα σέ SO_4.
Χλωριοῦχα	Όχι πλέον τοῦ 0,007%, ἐκφρασμένα σέ Cl.
Τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 0,1% (μετά πύρωση στούς 880±25 °C).
Νικέλιο	Όχι πλέον τῶν 2 mg/kg, ἐκφρασμένο σέ Ni.

Ε 422 — Γλυκερίνη

Περιγραφή	Διαυγές, ἄχρουν, ὑγροσκοπικό καί σιροπιῶδες ὑγρό, γλυκείας γεύσεως πού δίδει παράλληλα καί μία αἴσθηση θερμότητος στή γλώσσα.
Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 98% γλυκερίνης ($C_3H_8O_3$).
Ειδικό βάρος (25/25 °C)	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 1,257.
Δείκτης διαθλάσεως $[n]_D^{20}$	1,471-1,474.
Ενώσεις ἀκρολεΐνης, γλυκόζης καί ἀμμωνίου	Μίγμα 5 ml γλυκερίνης καί 5 ml διαλύματος ὑδροξειδίου τοῦ καλίου (1:10) θερμαίνεται στούς 60 °C ἐπί 5 min. Τό μεῖγμα δέν γίνεται κίτρινο καί δέν ἀναδίδει καμμιά ὀσμή ἀμμωνίας.
Βουτανοτριόλες	Όχι πλέον τοῦ 0,2%.
Χλωριωμένες ἑνώσεις	Όχι πλέον τοῦ 0,003%, ἐκφρασμένες σέ Cl.
Λιπαρά ὀξέα καί ἐστέρες λιπαρῶν ὀξέων	Όχι πλέον τοῦ 0,1%, ἐκφρασμένα σέ βουτυρικό ὀξύ.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 0,01%, προσδιορισμένη μετά πύρωση στούς 800 ± 25 °C.

Ε 440(α) — Πηκτίνη

Χημική περιγραφή	Ἡ πηκτίνη συνίσταται κυρίως ἀπό μεθυλικούς μερικούς ἐστέρες τοῦ πολυγαλακτουρονικοῦ ὀξέος, καθώς ἐπίσης καί ἀπό τά ἅλατά τους νατρίου, καλίου, ἀσβεστίου ἤ ἀμμωνίου. Ἡ πηκτίνη λαμβάνεται ἀπό ἐνδεδειγμένα ἐδώδιμα φυτά, γενικά τά ἐσπεριδοειδῆ ἤ τά μῆλα, μέ ἐκχύλιση μέ ὕδωρ ἐνδεχομένως ἀκολουθουμένη ἀπό καθίζηση. Οἱ μόνες ἐπιτρεπόμενες ὀργανικές οὐσίες γιά τήν καθίζηση εἶναι ἡ μεθανόλη, ἡ αἰθανόλη καί ἡ ἰσοπροπανόλη.
Περιγραφή	Κόνις λευκή, ἀνοικτή κιτρίνη, ἀνοικτή γκρί ἤ ἀνοικτή φαιά.
Γαλακτουρονικό ὀξύ	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 65% ὑπολογιζομένου ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης τέφρας καί πτητικῶν ὑλῶν, προσδιορισμένο μετά ἀπό ἔκπλυση μέ ὀξύ καί ἀλκοόλη.
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνεως στούς 105 °C ἐπί 2 ὥρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον τοῦ 1%.

Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη, αίθανόλη καί ισοπροπανόλη, έλεύθερες	Όχι πλέον τοῦ 1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ὁμοῦ ἤ κεχωρισμένως.
Υπόλειμμα θειώδους ἀνυδρίτου	Όχι πλέον τῶν 50 mg/kg τῆς ξηρᾶς οὐσίας.
Περιεκτικότητα σέ ἄζωτο	Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένο μετά ἀπό ἔκπλυση μέ ὀξύ καί ἀλκοόλη (Kjeldahl).

Ε 440(β) — Ἀμιδοῦχος πηκτίνη

Χημική περιγραφή	Ἡ ἀμιδοῦχος πηκτίνη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπό τούς μεθυλικούς μερικούς ἐστέρες καί ἀπό τά ἀμίδια τοῦ πολυγαλακτουρονικοῦ ὀξέος καθώς ἐπίσης καί ἀπό τά ἅλατά τους νατρίου, καλίου, ἀσβεστίου ἤ ἀμμωνίου. Ἡ ἀμιδοῦχος πηκτίνη λαμβάνεται ἀπό ἐνδεδειγμένα ἐδώδιμα φυτά, γενικά τά ἐσπεριδοειδῆ ἤ μῆλα, μέ ἐκχύλιση μέ ὕδωρ καί ἀμμωνιακή ἐπεξεργασία σέ ἀλκαλικό περιβάλλον. Οἱ μόνες ἐπιτρεπόμενες ὀργανικές οὐσίες γιά τήν καθίζηση εἶναι ἡ μεθανόλη, ἡ αἰθανόλη καί ἰσοπροπανόλη.
Περιγραφή	Κόνις λευκή, ἀνοικτή κιτρίνη, ἀνοικτή γκρι ἤ ἀνοικτή φαιά.
Ποσοστό ἀμιδούχων καρβοξυλικῶν ὁμάδων	Όχι πλέον τοῦ 25% ἀπό τό σύνολο τῶν καρβοξυλομάδων.
Γαλακτουρονικό ὀξύ	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 65%, ὑπολογισμένο ἐπί οὐσίας ἀπηλλαγμένης τέφρας καί πτητικῶν ὑλῶν, προσδιορισμένο μετά ἀπό ἔκπλυση μέ ὀξύ καί ἀλκοόλη.
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί δύο ὥρες.
Τέφρα ἀδιάλυτη σέ ὑδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον τοῦ 1%.
Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη, αἰθανόλη καί ἰσοπροπανόλη, ἐλεύθερες	Όχι πλέον τοῦ 1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ὁμοῦ ἤ κεχωρισμένως.
Υπολείμματα θειώδους ἀνυδρίτου	Όχι πλέον τῶν 50 mg/kg τῆς ξηρᾶς οὐσίας.
Περιεκτικότητα σέ ἄζωτο	Όχι πλέον τοῦ 2,5%, προσδιορισμένη μετά ἀπό ἔκπλυση μέ ὀξύ καί ἀλκοόλη (Kjeldahl).

Ε 450 (α) — (i) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις ἤ κόκκοι λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 95,0% $Na_2H_2P_2O_7$.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 63% καί ὄχι πλέον τοῦ 64%.
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὥρες.
pH διαλύματος 1%	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 3,7 καί ὄχι πλέον τοῦ 4,4.
Ύλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Όχι πλέον τοῦ 0,6%.
Φθοριοῦχα	Όχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (a) — (ii) Μονόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις ἢ κόκκοι λευκοί. Παρουσιάζεται ὑπό μορφή ἄνυδρη ἢ ὑπό μορφή μονοένυδρη.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 95,0% $Na_3HP_2O_7$ ἢ $Na_3HP_2O_7 \cdot H_2O$.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 57,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 58,5% γιά τό ἄνυδρο ἅλας. Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 53,6% καί ὄχι πλέον τοῦ 54,6% γιά τό μονοένυδρο.
pH ἑνός διαλύματος 1%	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 6,7 καί ὄχι πλέον τοῦ 7,3.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C, ἐπί 4 ὧρες.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Ὄχι πλέον τοῦ 0,2%.
Φθοριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (a) — (iii) Πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ἢ κοκκώδης. Παρουσιάζεται ὑπό μορφή ἄνυδρη ἢ ὑπό μορφή δεκαένυδρη.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 95,0% $Na_4P_2O_7$ ἢ $Na_4P_2O_7 \cdot 10H_2O$.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 52,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 54,0% γιά τό ἄνυδρο ἅλας. Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 31,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 32,5% γιά τό δεκαένυδρο.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5% γιά τό ἄνυδρο ἅλας, ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 38% καί ὄχι πλέον τοῦ 42% γιά τό ἐνυδατωμένο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί ἀκολούθως διά πυρώσεως στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 9,9 καί ὄχι πλέον τοῦ 10,7.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Ὄχι πλέον τοῦ 0,2%.
Φθοριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (a) — (iv) Πυροφωσφορικό κάλιο

Περιγραφή	Ἄχροοι κρύσταλλοι ἢ κόνις λευκή λίαν ὑγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 95,0% $K_4P_2O_7$.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 42,0% καί ὄχι πλέον τοῦ 43,7%.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Ὄχι πλέον τοῦ 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες καί ἀκολουθουμένη ἀπό πύρωση στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 10,0 καί ὄχι πλέον τοῦ 10,7.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ὕδωρ	Ὄχι πλέον τοῦ 0,2%.
Φθοριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (b-i) Τριφωσφορικό πεντανάτριο

Περιγραφή	Κόκκοι ἢ κόνις, λευκή καί ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική. Παρουσιάζεται ὑπό μορφή ἄνυδρη ἢ ὑπό μορφή ἑξαένυδρη.

Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 85,0% $Na_5P_3O_{10}$ ἤ $Na_5P_3O_{10}\cdot 6H_2O$, τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελουμένου κυρίως ἀπό ἄλλα πολυφωσφορικά ἄλατα νατρίου τῆς σειρᾶς Ε 450.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 56,0% καί ὄχι πλέον τοῦ 58,0% γιά τό ἄνυδρο ἄλας. Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 43% καί ὄχι πλέον τοῦ 45% γιά τό ἑξαένυδρο.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Όχι πλέον τοῦ 0,5% γιά τό ἄνυδρο ἄλας καί ὄχι πλέον τοῦ 23,5% διά τό ἑξαένυδρο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες, ἀκολουθουμένη ἀπό πύρωση στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 9,3 καί ὄχι πλέον τοῦ 10,1.
Ὕλες ἀδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον τοῦ 0,2%.
Φθοριοῦχα	Όχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (b) — (ii) Τριφωσφορικό πεντακάλιο

Περιγραφή	Κόνις λευκή, λίαν ὑγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 85% $K_5P_3O_{10}$, τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελουμένου κυρίως ἀπό ἄλλα πολυφωσφορικά ἄλατα καλίου τῆς σειρᾶς Ε 450.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 46,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 48,0%.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Ὑπολογισμένη μέ βάση τήν περιεκτικότητα σέ P_2O_5, ὄχι πλέον τοῦ 0,5%· προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες, ἀκολουθουμένη ἀπό πύρωση στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 9,3 καί ὄχι πλέον τοῦ 10,1.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Όχι πλέον τοῦ 2%.
Φθοριοῦχα	Όχι πλέον τοῦ 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.

Ε 450 (c) — (i) Πολυφωσφορικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Ἑτερογενή μείγματα ἁλάτων νατρίου γραμμικῶν συμπεπυκνωμένων πολυφωσφορικῶν ὀξέων, γενικοῦ τύπου $H_{(v+2)}P_vO_{(3v+1)}$, ὅπου τό v δέν εἶναι κατώτερο τοῦ 2.
Περιγραφή	Κόνις ἤ κρύσταλλοι λεπτοί καί λευκοί, ἤ φυλλίδια ἄχροα καί ὑαλώδη.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 59,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 70% ἐπί πυρωθείσης οὐσίας.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες, ἀκολουθουμένη ἀπό πύρωση στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 3,6 καί ὄχι πλέον τοῦ 9,0.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Όχι πλέον τοῦ 0,2%.
Φθοριοῦχα	Όχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F
Κυκλικά φωσφορικά	Όχι πλέον τοῦ 8%

Ε 450 (c) — (ii) Πολυφωσφορικό κάλιο

Χημική περιγραφή	Ἑτερογενή μείγματα ἁλάτων καλίου συμπεπυκνωμένων γραμμικῶν πολυφωσφορικῶν ὀξέων, γενικοῦ τύπου $H_{(v+2)}P_vO_{(3v+1)}$, ὅπου τό v δέν εἶναι κατώτερο τοῦ 2.

Περιγραφή	Κόνις ἤ κρύσταλλοι, λεπτοί καί λευκοί, ἤ φυλλίδια ἄχροα, ὑαλώδη.
Περιεκτικότητα σέ P_2O_5	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 53,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 61,5% ἐπί πυρωθείσης οὐσίας.
Ἀπώλεια κατά τήν πύρωση	Ὄχι πλέον τοῦ 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στούς 105 °C ἐπί 4 ὧρες, ἀκολουθουμένη ἀπό πύρωση στούς 550 °C ἐπί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Ὄχι πλέον τοῦ 7,8(¹).
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ νερό	Ὄχι πλέον τοῦ 0,2%(¹).
Φθοριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 10 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ F.
Κυκλικά φωσφορικά	Ὄχι πλέον τοῦ 8%.

Ε 460 – Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κεκαθαρμένη κυτταρίνη, μερικῶς ἀποπολυμερισμένη, μέ μοριακό βάρος περίπου 36 000, παρασκευασμένη μέ ὄξινη ὑδρόλυση τῆς αλφα-κυτταρίνης προερχομένης ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἶνες.
Περιγραφή	Κόνις λευκή καί λεπτή ἤ σχεδόν λευκή, ἄοσμη.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
pH	Μειγνύονται, ἀναδεύοντας ἐπί 20 λεπτά, 5 g περίπου προϊόντος μέ 40 ml ὕδατος μή περιέχοντος διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα καί φυγοκεντροῦνται. Τό pH τοῦ ἐπιπλέοντος ὑγροῦ εὑρίσκεται μεταξύ 5,5 καί 7,0.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,1%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.
Ὕλες εὐδιάλυτες σέ νερό	Ὄχι πλέον τοῦ 0,16%.
Ὕλες δυνάμενες νά ἐκχυλισθοῦν μέ διαιθυλικό αἰθέρα	Ὄχι πλέον τῶν 200 mg/kg.
Χλωριοῦχα	Ὄχι πλέον τῶν 350 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ Cl.
Θειικά	Ὄχι πλέον τῶν 600 mg/kg, ἐκφρασμένα σέ SO_4.

Ε 461 – Μεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Ἡ μεθυλοκυτταρίνη εἶναι ἡ κυτταρίνη πού προέρχεται ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἶνες καί μερικῶς αἰθεροποιημένη διά μεθυλικῶν ὁμάδων.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ἤ ἰνώδης, λευκή ἤ ἐλαφρῶς ὑποκιτρίνη ἤ γκρί, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν μονάδες ὑποκατεστημένες μέ ἀνυδρογλυκόζες, μέ τόν γενικό τύπο $C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)(OR_3)$, ὅπου R_1, R_2, R_3 δύνανται νά εἶναι: — H, — CH_3, ἤ — CH_2CH_2OH
Μοριακό βάρος	Περίπου 20 000 ἕως περίπου 380 000.

(¹) Προσδιορισμός που ἀπαιτεῖ εἰδική μέθοδο ἀναλύσεως

Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως — Όχι ολιγώτερο τοῦ 25% καί όχι πλέον τοῦ 33% μεθοξυομάδων ($-OCH_3$). Όχι πλέον τοῦ 5% ὑδροξυαιθοξυομάδων ($-OCH_2CH_2OH$).

Πτητικές ὕλες — Όχι πλέον τοῦ 10% μετά ξήρανση μέχρι σταθεροῦ βάρους σέ 105°C.

Θειική τέφρα — Όχι πλέον τοῦ 1,5% μετά πύρωση στούς 800± 25°C.

pH διαλύματος 1% — Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 5 καί ὄχι πλέον τοῦ 8.

E 463 – Ὑδροξυπροπυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή — Κυτταρίνη προερχομένη ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἶνες καί μερικῶς αἰθεροποιημένη μέ ὑδροξυπροπυλομάδες.

Περιγραφή — Κόνις κοκκώδης ἤ ἰνώδης, λευκή ἤ ἐλαφρῶς ὑποκιτρίνη ἤ γκρί, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική, ἄοσμος καί ἄγευστος.

Χημικός τύπος — Τά πολυμερή περιέχουν ὑποκατεστημένες μονάδες ἀνυδρογλυκόζης μέ τόν γενικό τύπο $C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)(OR_3)$, ὅπου R_1, R_2, R_3 δύνανται νά εἶναι:

— H,
— $CH_2CHOHCH_3$,
— $CH_2CHO(CH_2CHOHCH_3)CH_3$,
— $CH_2CHO[CH_2CHO(CH_2CHOHCH_3)CH_3]CH_3$.

Μοριακό βάρος — Ἀπό περίπου 30 000 ἕως περίπου 1 000 000

Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως — Όχι πλέον τοῦ 80,5% τοῦ ξηροῦ βάρους ὑδροξυπροποξυομάδες ($-OCH_2CHOHCH_3$), ἰσοδυναμοῦντος πρός 4,6 ὑδροξυπροποξυομάδες τό πολύ ἀνά μονάδα ἀνυδρογλυκόζης ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.

pH διαλύματος — Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 5,0 καί ὄχι πλέον τοῦ 8,0.

Πτητικές ὕλες — Όχι πλέον τοῦ 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105°C μέχρι σταθεροῦ βάρους.

Θειική τέφρα — Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800± 25°C.

E 464 — Ὑδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή — Κυτταρίνη προερχομένη ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἶνες καί μερικῶς αἰθεροποιημένη μετά μεθυλομάδων καί περιέχουσα μία μικρά ἀναλογία ὑδροξυπροπυλομάδων ὑποκαταστάσεως.

Περιγραφή — Κοκκώδης ἤ ἰνώδης κόνις, λευκή, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική, ἄοσμος καί ἄγευστος.

Χημικός τύπος — Τά πολυμερή περιέχουν ὑποκατεστημένες μονάδες ἀνυδρογλυκοζῶν μέ τόν γενικό τύπο $C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)(OR_3)$, ὅπου R_1, R_2, R_3 δύνανται νά εἶναι:
— H,
— CH_3,
— $CH_2CHOHCH_3$,
— $CH_2CHO(CH_2CHOHCH_3)CH_3$,
— $CH_2CHO[CH_2CHO(CH_2CHOHCH_3)CH_3]CH_3$.

Μοριακό βάρος — Ἀπό περίπου 130 000 ἕως 200 000.

Περιεκτικότητα σέ ὁμάδες ὑποκαταστάσεως	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 19% καί ὄχι πλέον τοῦ 30% μεθοξυομάδων (-OCH_3) καί ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 3% καί ὄχι πλέον τοῦ 12% ὑδροξυπροποξυομάδων (-$OCH_2CHCHCH_3$) ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
pH διαλύματος 1%	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 5,0 καί ὄχι πλέον τοῦ 8,0.
Πτητικές ὕλες	Ὄχι πλέον τοῦ 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 1,5% γιά τά προϊόντα τῶν ὁποίων τό ἰξῶδες εἶναι ἀνώτερο τοῦ 50 cP καί ὄχι πλέον τοῦ 3% γιά τά προϊόντα τῶν ὁποίων τό ἰξῶδες εἶναι ἴσο ἤ κατώτερο τῶν 50 cP, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25 °C.

Ε 465 — Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κυτταρίνη προερχόμενη ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἴνες καί μερικῶς αἰθεροποιημένη μέ αἰθυλο- καί μεθυλομάδες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ἤ ἰνώδης, λευκή ἤ ἐλαφρῶς ὑποκιτρίνη ἤ γκρί, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική, ἄοσμη καί ἄγευστη.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν ὑποκατεστημένες μονάδες ἀνυδρογλυκοζῶν μέ τόν γενικό τύπο $C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)(OR_3)$ ὅπου R_1, R_2, R_3 δύναται νά εἶναι: — H, — CH_3, — CH_2CH_3.
Μοριακό βάρος	Ἀπό περίπου 30 000 ἕως 40 000.
Περιεκτικότητα σέ ὁμάδες ὑποκαταστάσεως	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 14,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 19% αἰθοξυομάδων (-OCH_2H_5), καί ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 3,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 6,5% μεθοξυομάδων (-OCH_3) ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
Πτητικές ὕλες	Ἰνώδης μορφή: ὄχι πλέον τοῦ 15%. Κονιώδης μορφή: ὄχι πλέον τοῦ 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105 °C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,6%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800 ± 25 °C.
pH διαλύματος 1%	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 5,0 καί ὄχι πλέον τοῦ 8,0.

Ε 466 — Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Μερικό ἅλας νατρίου ἑνός καρβοξυμεθυλικοῦ αἰθέρα τῆς κυτταρίνης, προερχομένης ἀπ' εὐθείας ἀπό φυτικές ἴνες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ἤ ἰνώδης, λευκή ἤ ἐλαφρῶς ὑποκιτρίνη ἤ γκριζωπή, ἐλαφρῶς ὑγροσκοπική, ἄοσμη καί ἄγευστη.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν ὑποκατεστημένες μονάδες ἀνυδρογλυκοζῶν μέ τόν γενικό τύπο $C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)(OR_3)$ ὅπου R_1, R_2, R_3, δύνανται νά εἶναι: — H, — CH_2COONa, — CH_2COOH.
Μοριακό βάρος	Ἀπό περίπου 17 000 ἕως 1 500 000.

Περιεκτικότητα	Όχι όλιγώτερο τοῦ 99,5% καρβοξυμεθυλοκυτταρίνης ἐπί ξηρᾶς οὐσίας.
Χλωριοῦχο νάτριο καί γλυκολικό νάτριο	Όχι πλέον τοῦ 0,5% συνολικά καί ὄχι πλέον τοῦ 0,4% γλυκολικοῦ νατρίου.
Βαθμός ὑποκαταστάσεως	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 0,2 καί ὄχι πλέον τοῦ 1,0 ὁμάδες (-CH_2COOH) ἀνά μονάδα ἀνυδρογλυκόζης.
Νάτριο	Όχι πλέον τοῦ 9,7% (μετά ἀπό ξήρανση).
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στούς 105°C μέχρι σταθεροῦ βάρους.
pH διαλύματος 1%	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 6,0 καί ὄχι πλέον τοῦ 8,5.

Ε 470 — Μετά νατρίου, καλίου, ἀσβεστίου ἄλατα λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἄλατα νατρίου, καλίου καί ἀσβεστίου τῶν λιπαρῶν ὀξέων, τῶν βρωσίμων ἐλαίων καί λιπῶν, τῶν ἀλάτων τούτων λαμβανομένων εἴτε ἀπό ἐδώδιμες λιπαρές ὕλες, εἴτε ἀπό ἀποσταγμένα βρώσιμα λιπαρά ὀξέα.
Περιγραφή	Κόνεις, νιφάδες ἤ προϊόντα ἡμιστερεά, λευκά ἤ λευκά-κρέμ.
Ὕλες μή σαπωνοποιήσιμες	Όχι πλέον τοῦ 2%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Όχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Ὁλική γλυκερίνη (ἑνωμένη καί ἐλεύθερη)	Όχι πλέον τοῦ 10%.
Ἐλεύθερο ἄλκαλι	Όχι πλέον τοῦ 0,1%, ἐκφρασμένο σέ NaOH.
Ὕλες ἀδιάλυτες σέ ἀλκοόλη	Όχι πλέον τοῦ 0,2% (τό κριτήριο αὐτό ἐφαρμόζεται μόνο στά ἄλατα νατρίου καί καλίου).
Πτητικές ὕλες	Όχι πλέον τοῦ 3%.
Περιεκτικότητα σέ νάτριο, κάλιο ἤ ἀσβέστιο	Νάτριο Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 9% καί ὄχι πλέον τοῦ 14%, ἐκφρασμένο σέ Na_2O. Κάλιο Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καί ὄχι πλέον τοῦ 21,5%, ἐκφρασμένο σέ K_2O. Ἀσβέστιο Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 8,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 13%, ἐκφρασμένο σέ CaO.

Ε 471 — Μονο- καί διγλυκερίδια λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἀποτελοῦνται ἀπό μίγματα μόνο-, δι- καί τριεστέρων γλυκερίνης μέ τά λιπαρά ὀξέα τῶν βρωσίμων ἐλαίων καί λιπῶν. Δύνανται νά περιέχουν μικρές ποσότητες λιπαρῶν ὀξέων καί γλυκερίνης σέ ἐλεύθερη κατάσταση.
Περιγραφή	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπό ἐκείνη ἑνός ἐλαιώδους ὑγροῦ χρώματος ἀχύρου πρός ἀνοικτό φαιό μέχρις ἐκείνης κηρώδους σκληροῦ στερεοῦ, χρώματος λευκοῦ ἤ ὑπολεύκου. Τά στερεά αὐτά δύνανται νά εἶναι μορφῆς νιφάδων, κόνεως ἤ μικρῶν κόκκων.
Περιεκτικότητα σέ μονο- καί διεστέρες	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 70%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Όχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.

Ἐλεύθερη γλυκερίνη	Ὄχι πλέον τοῦ 7%.
Ὀλική γλυκερίνη	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 16% καί ὄχι πλέον τοῦ 33%.
Πολυγλυκερίνες	Ὄχι πλέον τοῦ 4% τῆς ὀλικῆς γλυκερίνης γιά τίς διμερεῖς καί ὄχι πλέον τοῦ 1% τῆς ὀλικῆς γλυκερίνης γιά τά λοιπά πολυμερή τῆς γλυκερίνης.
Ὕδωρ	Ὄχι πλέον τοῦ 2% (Karl Fischer).
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 472 (a) — Ὀξικοί ἐστέρες τῶν μονο- καί διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἐστέρες γλυκερίνης καί ἑνός μείγματος ὀξικοῦ ὀξέος καί λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Δύνανται νά περιέχουν μικρές ποσότητες ἐλεύθερης γλυκερίνης, ἐλευθέρων λιπαρῶν ὀξέων, ἐλευθέρου ὀξικοῦ ὀξέος καί ἐλευθέρων γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπό ἐκείνη λίαν ρευστῶν διαυγῶν ὑγρῶν μέχρις ἐκείνης στερεῶν, καί τό χρῶμα τους ἀπό τοῦ λευκοῦ πρός τό ἐλαφρῶς κίτρινο.
Ὀλική περιεκτικότητα σέ ὀξικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 9% καί ὄχι πλέον τοῦ 32%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα (καί ὀξικό ὀξύ)	Ὄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Ἐλεύθερη γλυκερίνη	Ὄχι πλέον τοῦ 2%.
Ὀλική γλυκερίνη	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 14% καί ὄχι πλέον τοῦ 31%.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.

Ε 472(b) — Γαλακτικοί ἐστέρες τῶν μονο- καί διγλυκεριδίων λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἐστέρες γλυκερίνης καί ἑνός μείγματος γαλακτικοῦ ὀξέος καί λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Δύνανται νά περιέχουν μικρές ποσότητες, σέ ἐλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, γαλακτικοῦ ὀξέος καί γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Ἡ σύστασή τους κυμαίνεται ἀπό ἐκείνη τοῦ μαλακοῦ κηροῦ μέχρις ἐκείνης τοῦ σκληροῦ κηροῦ.
Ὀλική περιεκτικότητα σέ γαλακτικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καί ὄχι πλέον τοῦ 45%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Ὄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Ἐλεύθερη γλυκερίνη	Ὄχι πλέον τοῦ 2%.
Ὀλική γλυκερίνη	Ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 13% καί ὄχι πλέον τοῦ 30%.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 472 (c) — Κιτρικοί έστέρες τών μονο- καί διγλυκεριδίων τών λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστερές τής γλυκερίνης μέ ένα μίγμα κιτρικού όξέος καί λιπαρών όξέων τών έδωδίμων λιπών καί έλαίων. Δύνανται νά περιέχουν μικρές ποσότητες σέ έλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, κιτρικού όξέος καί γλυκεριδίων. Δύνανται νά έχουν έξουδετερωθεί μερικώς ή όλικώς μέ ύδροξείδιο τού νατρίου ή τού καλίου.
Περιγραφή	Ύγρά κιτρινωπά ή έλαφρώς φαιά, ή στερεά ή ήμιστερεά κηρώδη.
Όλική περιεκτικότητα σέ κιτρικό όξύ	Όχι όλιγώτερο τού 13%, καί όχι πλέον τού 50%.
Έλεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον τού 3%, έκφρασμένα σέ έλαϊκό όξύ.
Έλεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον τού 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι όλιγώτερο τού 11%, καί όχι πλέον τού 29%.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τού 0,5% γιά τό μή έξουδετερωμένο προϊόν καί όχι πλέον τού 10% γιά τό μερικώς ή όλικώς έξουδετερωμένο προϊόν, προσδιορισμένη στούς 800± 25°C.
pH ένός διαλύματος 1%	Όχι όλιγώτερο τού 3,0 καί όχι πλέον τού 7,3.

Ε 472 (d) — Τρυγικοί έστέρες τών μονο- καί διγλυκεριδίων τών λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστέρες τής γλυκερινης γιά ένα μίγμα τρυγικού όξέος (Ε 344) καί λιπαρών όξέων τών έδωδίμων λιπών καί έλαίων. Δύνανται νά περιέχουν μικρές ποσότητες σέ έλεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού όξεος καί γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Ή σύστασή τους κυμαίνεται άπό έκείνης κολλώδους, ίξώδους καί κιτρινωπού ύγρού μέχρις έκείνης σκληρού κιτρίνου κηρού.
Όλική περιεκτικότητα σέ τρυγικό όξύ	Όχι όλιγώτερο τού 15%, καί όχι πλέον τού 50%.
Έλεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον τού 3%, έκφρασμένα σέ έλαϊκό όξύ.
Έλεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον τού 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι όλιγώτερο τού 12%, καί όχι πλέον τού 29%.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τού 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800 ± 25 °C.

Ε 472 (e) — Μονοακετυλοτρυγικός καί διακετυλοτρυγικός έστέρας τών μονο- καί διγλυκεριδίων τών λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Μερικοί ή όλικοί έστέρες τής γλυκερίνης καί ένός μίγματος μονο- καί διακετυλοτρυγικών όξέων λαμβανομένων άπό τό τρυγικό όξύ (Ε 334) καί λιπαρών όξέων τών έδωδίμων λιπών καί έλαίων. Δύνανται νά περιέχουν, σέ έλεύθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού καί όξικού όξέος ή προϊόντων συνδυασμού τους καί έλευθέρων γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Ή σύστασή τους έκκινεί άπό έκείνη ένός κολλώδους καί ίξώδους ύγρού μέχρις έκείνης κιτρίνου κηρού. Δύνανται νά ύδρολυθούν στόν ύγρό άέρα άπελευθερώνοντας όξικό όξύ.
Όλική περιεκτικότητα σέ τρυγικό όξύ	Όχι όλιγώτερο τού 10%, καί όχι πλέον τού 40%.

Ὁλική περιεκτικότητα ὀξικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 8% καί ὄχι πλέον τοῦ 32%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Ὄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Ἐλεύθερη γλυκερίνη	Ὄχι πλέον τοῦ 2%.
Ὁλική γλυκερίνη	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 11% καί ὄχι πλέον τοῦ 28%.
Θειική τέφρα	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800 ± 25°C.

Ε 472 (f) — Μικτοί ὀξικοί καί τρυγικοί ἐστέρες τῶν μονο- καί διγλυκεριδίων τῶν λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἐστέρες τῆς γλυκερίνης μέ ἕνα μίγμα ὀξικοῦ ὀξέος, τρυγικοῦ ὀξέος (Ε 334) καί λιπαρῶν ὀξέων τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Δύνανται νά περιέχουν, σέ ἐλεύθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρῶν ὀξέων, ὀξικοῦ καί τρυγικοῦ ὀξέος καί γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Ἡ σύστασή τους ποικίλλει ἀπό ἐκείνη ἑνός διαυγοῦς καί ρευστοῦ ὑγροῦ μέχρις ἐκείνης ἑνός στερεοῦ, καί τό χρῶμα τους ἀπό τοῦ λευκοῦ μέχρι τοῦ ἀνοικτοῦ κιτρίνου.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ ὀξικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 10% καί ὄχι πλέον τοῦ 20%.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ τρυγικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 20% καί ὄχι πλέον τοῦ 40%.
Ἐλεύθερο ὀξικό ὀξύ	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 5,5% καί ὄχι πλέον τοῦ 8,5%.
Ἐλεύθερο τρυγικό ὀξύ	Ὄχι πλέον τοῦ 1%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Ὄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Ἐλεύθερη γλυκερίνη	Ὄχι πλέον τοῦ 2%.
Ὁλική γλυκερίνη	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 12% καί ὄχι πλέον τοῦ 27%.
Θειική τέφρα	Ὄχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη στούς 800±25°C.

Ε 473 — Σακχαροεστέρες λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπό μονο- καί διεστέρες σακχαρόζης μέ τά λιπαρά ὀξέα τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Δύνανται νά παρασκευάζονται ἀπό σακχαρόζη καί τούς μεθυλο- καί αἰθυλεστέρες τῶν λιπαρῶν ἐδωδίμων ὀξέων ἤ μέ ἐκχύλιση ἀπό σακχαρογλυκερίδια. Οὐδείς ἄλλος ὀργανικός διαλύτης δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ πλήν τοῦ ὀξικοῦ αἰθυλεστέρα, τῆς ἰσοπροπανόλης ἤ τοῦ διμεθυλοφορμαμιδίου.
Περιγραφή	Μαλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ἤ λευκές ὡς τεφρόχροες κόνεις.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ σακχαροεστέρες τῶν λιπαρῶν ὀξέων	Ὄχι ὀλιγότερο τοῦ 80%.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ γλυκερίδια	Ὄχι πλέον τοῦ 20%.
Περιεκτικότητα σέ ἐλεύθερο σάκχαρο	Ὄχι πλέον τοῦ 5%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Ὄχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.

Θειική τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.
Περιεκτικότητα σέ διμεθυλοφορμαμίδιο	Όχι πλέον τοῦ 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη	Όχι πλέον τῶν 10 mg/kg.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ ὀξικό αἰθυλεστέρα καί ἰσοπροπανόλη	Όχι πλέον τῶν 350 mg/kg, ὁμοῦ ἤ κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 474 — Σακχαρογλυκερίδια

Χημική περιγραφή	Προϊόν λαμβανόμενο δι' ἀντιδράσεως σακχάρεως (σακχαρόζης) μέ ἕνα ἐδώδιμο λίπος ἤ ἔλαιο, ἀντίδραση ἡ ὁποία δίδει κυρίως μονο- καί διεστέρες σακχαρόζης μέ λιπαρά ὀξέα ἀναμεμειγμένα μέ μονο-, δι- καί τριγλυκερίδια ὑπολειμματικῆς προελεύσεως ἀπό τό λίπος ἤ τό ἔλαιο. Οὐδείς ὀργανικός διαλύτης ἐκτός ἀπό ὀξικό αἰθυλεστέρα, ἰσοπροπανόλη ἤ διμεθυλοφορμαμίδιο δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ γιά τήν παρασκευή τους.
Περιγραφή	Μαλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ἤ κόνις, λευκά ἤ πρός τό λευκό.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ σακχαροεστέρες λιπαρῶν ὀξέων	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 40% καί ὄχι πλέον τοῦ 60%.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ γλυκερίδια	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 40% καί ὄχι πλέον τοῦ 60%.
Περιεκτικότητα σέ ἐλεύθερο σάκχαρο	Όχι πλέον τοῦ 5%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Όχι πλέον τοῦ 3%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.
Περιεκτικότητα σέ διμεθυλοφορμαμίδιο	Όχι πλέον τοῦ 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σέ μεθανόλη	Όχι πλέον τοῦ 10 mg/kg.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ ὀξικό αἰθυλεστέρα καί ἰσοπροπανόλη	Όχι πλέον τῶν 350 mg/kg, ὁμοῦ ἤ κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 475 — Πολυγλυκερινικοί ἐστέρες λιπαρῶν ὀξέων

Χημική περιγραφή	Προϊόντα λαμβανόμενα δι' ἐστεροποιήσεως πολυγλυκερινῶν μέ λιπαρές ἐδώδιμες ὕλες ἤ μέ λιπαρά ὀξέα τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Τό πολυγλυκερινικό κλάσμα περιλαμβάνει κυρίως τίς δι-, τρι- καί τετραγλυκερίνες καί δέν περιέχει πλέον τοῦ 10% πολυγλυκερίνες ἴσες ἤ ἀνώτερες τῆς ἑπταγλυκερίνης.
Περιγραφή	Κίτρινα ἤ ἐλαφρῶς φαιά, ὑγρά ἤ ἡμίρρευστα σώματα.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ ἐστέρες λιπαρῶν ὀξέων	Όχι ὀλιγώτερο τοῦ 90%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Όχι πλέον τοῦ 6%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.

Γλυκερίνη καί πολυγλυκερίνες συνολικά	Όχι όλιγώτερο τοῦ 18% καί όχι πλέον τοῦ 60%.
Γλυκερίνη καί πολυγλυκερίνες ἐλεύθερες	Όχι πλέον τοῦ 7%.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800± 25°C.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί τοῦ προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 477 — Ἐστέρες προπανο-1,2-διόλης μέ λιπαρά ὀξέα

Χημική περιγραφή	Συνίστανται κυρίως ἀπό μίγματα μονο- καί διεστέρων τῆς προπανο-1,2-διόλης μέ λιπαρά ὀξέα τῶν ἐδωδίμων λιπῶν καί ἐλαίων. Τό ἀλκοολικό κλάσμα ἀποτελεῖται ἀποκλειστικά ἀπό προπανο-1,2-διόλη καί διμερές, καθώς ἐπίσης καί ἴχνη τριμεροῦς. Δέν ὑπάρχουν ὀργανικά ὀξέα ἄλλα ἀπό τά ἐδώδιμα λιπαρά ὀξέα.
Περιγραφή	Νιφάδες ἤ μικρά λευκά σφαιρίδια, κηρώδεις.
Ὁλική περιεκτικότητα σέ ἐστέρες λιπαρῶν ὀξέων	Όχι όλιγώτερο τοῦ 85%.
Ἐλεύθερη προπανο-1,2-διόλη	Όχι πλέον τοῦ 5%.
Διμερές καί τριμερές τῆς προπανο-1,2-διόλης	Όχι πλέον τοῦ 0,4%.
Ἐλεύθερα λιπαρά ὀξέα	Όχι πλέον τοῦ 6%, ἐκφρασμένα σέ ἐλαϊκό ὀξύ.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τοῦ 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στούς 800±25°C.
Ὁλική προπανο-1,2-διόλη	Όχι όλιγώτερο τοῦ 11% καί όχι πλέον τοῦ 31%.

Σημείωση: Τά κριτήρια αὐτά βασίζονται ἐπί προϊόντος ἐλευθέρου Ε 470.

Ε 481 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται ἀπό ἕνα μίγμα ἁλάτων νατρίου τῶν στεατυλογαλακτυλικῶν ὀξέων καί μικρῶν ποσοτήτων ἄλλων ἁλάτων νατρίου συγγενῶν ὀξέων καί παρασκευάζεται δι' ἀντιδράσεως τοῦ γαλακτυλικοῦ καί στεατικοῦ ὀξέος. Δύνανται ἐπίσης νά ὑπάρχουν καί ἐστέρες ἄλλων ἐδωδίμων λιπαρῶν ὀξέων, ἐλεύθεροι ἤ ἐστεροποιημένοι, προερχόμενοι ἀπό τό στεατικό ὀξύ πού χρησιμοποιήθηκε.
Περιγραφή	Κόνις ἤ στερεά κονιοποιήσιμη ὕλη, χρώματος κρέμ, μέ χαρακτηριστική ὀσμή.
Περιεκτικότητα σέ νάτριο	Όχι όλιγώτερο τοῦ 2,5% καί όχι πλέον τοῦ 5%.
Ἀριθμός ἐστέρων	Όχι όλιγώτερο τῶν 90 καί όχι πλέον τῶν 190 mg KOH/g.
Ὁλικό γαλακτικό ὀξύ (ἐλεύθερο καί ἑνωμένο)	Όχι όλιγώτερο τοῦ 15% καί όχι πλέον τοῦ 40%.
Ἀριθμός ὀξέων	Όχι όλιγώτερο τῶν 60 καί όχι πλέον τῶν 130 mg KOH/g.

Ε 482 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό ἀσβέστιο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται ἐξ ἑνός μίγματος ἁλάτων ἀσβεστίου τῶν στεατυλογαλακτυλικῶν ὀξέων καί μικρῶν ποσοτήτων ἄλλων ἁλάτων ἀσβεστίου

	συγγενών όξέων καί παρασκευάζεται δι' άντιδράσεως τού στεατικού καί γαλακτυλικού όξέος. Δύναται έπίσης νά ύπάρχουν έστέρες άλλων έδωδίμων λιπαρών όξέων, έλεύθεροι ή έστεροποιημένοι, προερχόμενοι άπό στεατικό όξύ πού χρησιμοποιήθηκε.
Περιγραφή	Κόνις ή στερεά κονιοποιήσιμη ύλη, λευκή ή έλαφρώς κιτρινωπή, μέ χαρακτηριστική όσμή.
Περιεκτικότητα σέ άσβέστιο	Όχι όλιγώτερο τού 1% καί όχι πλέον τού 5,2%.
Άριθμός έστέρων	Όχι όλιγώτερο τών 125 καί όχι πλέον τών 190 mg KOH/g.
Όλικό γαλακτικό όξύ (έλεύθερο ή ένωμένο)	Όχι όλιγώτερο τού 15% καί όχι πλέον τού 40%.
Άριθμός όξέων	Όχι όλιγώτερο τών 50 καί όχι πλέον τών 130 mg KOH/g.

Ε 483 — Τρυγικός στεατυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Λαμβάνεται δι' έστεροποιήσεως τού τρυγικού όξέος μέ στεατική άλκοόλη. Άποτελεΐται κυρίως άπό διεστέρα, άλλά περιέχει καί μικρές ποσότητες μονοεστέρων, τρυγικού όξέος καί στεατικής άλκοόλης. Δύναται έπίσης νά περιέχει καί άλλους έστέρες άπό τό γεγονός τής παρουσίας, στή χρησιμοποιούμενη στεατική άλκοόλη, άλκοολών παραγώγων έδωδίμων λιπαρών όξέων άλλων τού στεατικού όξέος.
Περιγραφή	Έλαιώδης στερεά ύλη (σέ 25 °C), χρώματος κρέμ.
Όλική περιεκτικότητα σέ έστέρες	Όχι όλιγώτερο τού 90%.
Όλική περιεκτικότητα σέ τρυγικό όξύ	Όχι όλιγώτερο τού 18% καί όχι πλέον τού 35%.
Μή σαπωνοποιήσιμες ύλες	Όχι όλιγώτερο τού 77% καί όχι πλέον τού 83%.
Περιοχή τήξεως	67 έως 77 °C.
Άριθμός έστέρων	Όχι όλιγώτερο τών 163 καί όχι πλέον τών 180 mg KOH/g.
Άριθμός ίωδίου	Όχι πλέον τού 4 (Wijs).
Άριθμός όξέων	Όχι πλέον τών 6 mg KOH/g.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον τού 0,5 προσδιορισμένη στούς 800± 25°C.

Άρθρο 20

Η ισχύς του παρόντος Π.Δ. αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1981 εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 18, η ισχύς των οποίων αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του παρόντος.

Η δημοσίευση του Διατάγματος αυτού ανατίθεται στον Υπουργό Οικονομικών και η εκτέλεσή του στους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Προνοίας.

Αθήναι, 31 Δεκεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ